Petrus de Ancharanus sup[er] sexto Cu[m] tabula et [illegible]
Tract[atus] clausularu[m] dn[i] Vital[is] d[e] [illegible]

Aureus ⁊ solēpnis tractatus ꝺ instantia ⁊ eius frequēti cotidiana ⁊ vtilissima materia. Per famosissimū vtroque iure cōsultoꝝ do. Marianū sozinum de senis. sup capitulo venerabilis ꝺ iudicijs in antiquis per. xxxij. arti. principales amplissime ⁊ ordinate positus, diuisus, ⁊ examinatus. ad vtilez instructōnez omnium iudicū, ꝓcuratorum, ⁊ causidicoꝝ felici auspicio incipit.

ENERABILIS Instātia iudicij nō ꝑit, lapso trinēnio. h. d. vel sic secūdū aliū intellectū, lapso triēnio nō obstāte delegatus in cā ꝯmissa vel delegata ꝓcedere pōt. h. d. vel sic ſm aliū intellectū. Si facto rei ꝓpter eius subterfugia aut cauillatōnes triēniuz sit lapsuz non ꝑit instantia. h. d. Primo ponit ꝑtis ꝯquestio. Secūdo ꝓuisio. secūda ibi mādamus. Et de eodem facto loquit. c. venerabil. ꝭ. de testi. cog. ⁊ ī tex. ibi ⁊. ꝭ. dic. q decidit q q̄siuit mgr. T. de quo hic in suprascriotōne. vtꝝ esset stādū huic allegationi vel nō ſm hosti. Sz verius cōueniens littere videt, q ex eo q delegat⁹ nō ꝓcedebat, archiepūs ꝯquest⁹ est papā ſm io. an. simile in. c. primo ⁊. ꝭ. ti. i. c. ex parte.

Primo no. q p cōmissionē decisionis cause intelligit etiam cōmissa cognitio, qꝛ qui vult cōsequēs intelligit etiā velle necessariū antecedēs ad illud ꝯsequēs vt in. c. preterea in. c. prudētiā ⁊ in. c. sup. qōnū supra ꝺ offi. deleg. ⁊. l. ad rem mobilē ⁊. l. ad legatum. ff. de ꝓcuratoribus. qd autē ecōtra. vtꝝ delegata ꝯgnitōne videt delegata decisio. vide in. d. c. sup qōnū ⁊. d. c. pastoralis. § qꝛ vero de offi. delegā. ⁊ in. c. cū sup de cā pos. ⁊ ꝓprie. ⁊ in. c. i. de seqs. poss. ⁊ fructuum ⁊ in cle. auditis de rescrip. p legistas in. l. ⁊ si nō cognitio. C. si cōtra ius vel vti. publ. ⁊ p bar. in. l. adiuo pio. ff. de re. iud. Secūdo no. q papa pōt committere cām vertētez inter clericū ⁊ laicū, etiam si layc⁹ sit ꝯuētus, q tamē ꝓcedit qn̄ cā esset talis que ꝑtineret ad ecclesiam, ſm qꝺ tradit in. c. cōquestus ⁊ in. c. ex transmissa ⁊ q ibi no. glo. ⁊ in. c. si clericus laycū. ꝭ. ti. i.

Ultimo no. q decisio cause qn̄q ꝓrogat vltra quam deceat p subterfugia ⁊ cauillatōes quib⁹ iura ꝓposse debēt obuiare. Est aūt cauillatōnis natura, cū ex euidētibus litteris, per breuissimas mutatōnes ad ea que euidēter falsa sunt disputatio ꝑuertit vt de natura cauillatōnis. ff. de ꝟ. sig. in. l. natura cauillatōis. ff. ꝺ re. iu. . l. ca est, nā ⁊ hāc dialetici vocāt fallatiā ⁊ vt plurimū fiūt p reos quoꝝ est fugere vt in. l. inter stipulātez. ff. ꝺ ver. ob. vnde ⁊ cauillāt ⁊ subterfugiūt vt tādem inducat actorē ad desistēduz vel ad transigēdū vt in. c. nō nulli ī pri. supra ꝺ resrip. Gl. opponit de. l. ꝓperandum. C. ꝺ iudi. vbi instātia ꝑit lapsu triennij ⁊ soluit. ⁊ quamuis intricate loquat tamē ex ea colligūtur quatuor solutōnes ⁊ intellect⁹ vt infra aprebit.

In ea. glo. ibi qꝛ ſm. l. predictā. dic, ex hac ꝑte habes primā solutionē ⁊ lecturam, videlicet q ſm canones non ꝑit instantia vt hic, sed secūdum leges ꝑit vt in cōtrario ⁊ ista ē cōmunis opi. de qua latius dicā infra in. v. prin. ar

In eadem glo. ibi interdictio iudicū nō ꝑierat. dic, ex hac ꝑte colligit secunda lectura. q nulla dfa sit inter. ll. ⁊ canones Sed hic fuit reiecta exceptio lapsus triennij. quia dicebat q iurisdictio iudicū expirauerat p lapsum istius temporis q e falsum, sed tamē nō negat hic, q reus possit excipere q nō teneat respondere nisi detur nouus libellus, sic sequitur q ꝑempta instantia nō ꝑit iurisdictio iudicis delegati, de quo dic vt dixi in. c. examinata in fine supra eo. Aduerte tamē, qꝛ inquātum hec lectura vult q etiaz ꝺ iure cano. instātia ꝑeat, comuniter reprobat. de quo infra dicam in. v. arti.

In eadē gl. ibi ⁊ sic obuiat malitijs alioꝝ. dic, ex hac glo. pōt colligi tertia lectura ⁊ solutō ad cōtrariuz. videlicz q aut p subterfugia ⁊ cauillatōes rei stetit quo minus cā ꝭ. triēniū decideret ⁊ nō ꝑijt, vt hic, aliter secus vt incōtrario, que lectura est valde singularis ⁊ ex ea sequit notabil limitatio ad. d. l. ꝓperanꝺ, sed an sit vera dicaz. ꝭ. in viij. prin. arti.

In fi. gl. dic, ex hac vltima parte colligit quarta lectura ⁊ solut. ad ꝯtrarium, q iō hic nō perit instātia p lapsuz triennij, qꝛ lis nō erat ꝯtestata, que instātia incipit a tempore litis conte. de quo latius dicaz. ꝭ. in viij. prin. arti. que solutio est vera in se, sed tamē glo. eam reprobat quantū ad tex. nostrū, tū qꝛ nō cōgnit littere, tū qꝛ in ātiqua apparebat q iā erat lis cont. ⁊ ex hijs sub breuibus habes declaratā glo.

Ceteꝝ, qꝛ materia ista instātie est quotidiana ⁊ frequētat quotidie, maxime in foro ciuili, ⁊ per doc. potius confuse ⁊ intricate tradit quam explicate ⁊ ordinate, ⁊ cōueit pricipalit decretali nostre ⁊ titulo Nec datur alius specialior titulus, ideo p ipsius materie clariori ⁊ ampliori examinatōne ꝓsequar infrascriptos articulos ⁊ primo.

Uigesimosexto ponūt aliqua que cōcedūtur ꝓpter timo
rem peremptōnis instātie.
Uigesimoseptimo vtrū pēpta instātia peāt acta vel rema
neat aliqs: ipsorum effectus.
Uigesimo octauo si instantia non valet vtrum acta in ea
facta habeāt aliquē effectū
Uigesimonono qui possit ꝓnūptiare instātiā pemptaꝫ.
Trigesimo qualiter sit ꝓnūptiāduꝫ i instātia pemptōnis.
7 de sentētia absolutoria ab istātia 7 ipsius forma 7 effec
tu 7 an 7 quādo ps sit cōdempnāda in expēsis.
Tregesimoprimo vtꝝ p pemptōneꝫ instātie iudex teneaꝛ
ad penā 7 an 7 ad quid teneaꝛ ipsis ptibus.
Trigesimosecūdo qua pena puiātur aduocati tutores cu
ratores 7 similes administratores quoꝝ culpa istātia pit

Circa pzimū quid sit instātia. Arbitroꝛ qꝺ ita possit describi, videlicet, qnod est meta tēporis, iudiciarie liti ap posita: ideo autē dixi meta tpis, pzimo. vt denoteꝛ genus. qꝛ vt alias dixi ois bona diffinitio cōstat ex genere 7 dif ferentijs. Itē dixi ꝓpter ea que videbimus infra in viiij. pri. ar. ideo dixi iudiciarie liti, qꝛ absqꝫ litis iudiciarie ex presse vel tacite nō daꝛ instātia iudicij. vt dicā in vi. pric. art. Itē ponūtur ad drām alioꝝ terminoꝝ, ad ꝓbādum, excipiendū 7 ꝓducendū, 7 sic ꝺ singulis. Qui termini licꝫ babeāt suas metas, nō tamē sunt istātie iudicij. 7 similiter etiā ponunꝛ ad drāꝫ ꝓscriptōnum, que babēt suas varias metas sed non sunt mete litis iudiciarie. Et aduerte, qꝛ in stātia quandoque appellatur lis. vnde dicimus ꝙ ꝓcur. qui est liteꝫ cōtest. dicitur dn̄s litis 7 instātie vt in. l. nulla C. de ꝓcuratoribus, vbi glo. exponit litis. i. instātie 7 no. in. l. ꝓcuratoꝛ 7 in. l. neqꝫ eo. ti, tradit bar. in. q. sua que in cipit cōsiliū pisane ciuitatis in. x. arti. iiij. parte.

Circa secundū principalē art. vnde dicaꝛ instātia, bre uiter arbitroꝛ dicendū, ꝙ dicitur ab insto instas 7 instare. idē est ꝙ valde stare. Nā hic inponitur p valde sicut i. l. gallus. §. i le casus indifficilis. ff. de lib. 7 posth. no. glo. in c. ij. §. i. de re. iudi. 7 glo. in. v. in calescat in de. ꝺudū de sepul. 7 glo. in. l. i. C. de iusti. C. cōfirmādo tex. 7 io. an. in c. i. de off. dele. in vi. 7 ideo instare idem est ꝙ sollicitare vel īminere vt patet etiaꝫ in epistola pauli ad thimote. vnde instātia videtur inducere quādā quasi sollicitudineꝫ. vt. j. tēpus 7 metā a iure statutū iudiciū finiaꝛ vt. d. l. pro perandum. C. de iudic.

Circa tertiuꝫ prin. art. quo iure instātia fuerit introd ucta, dic ꝙ de iure ciuili, vt in. d. l. ꝓperandum. C. codeꝫ Sed hic insurgit dubiū. vtrū ante. d. l. ꝓperādū fuerit in ducta, 7 sic vtrum p iura ffoꝝ duraret triēnio, so. glo. in. l cū lite mortua ff. iudi. sol. sentit ꝙ sic. Nā duꝫ tex. ibi dicaꝛ lite mortua, glo dicit. s. p lassum triēnij p. l. ꝓperanduꝫ quā glo. sequitur hic bar. Incontrarium facit, qꝛ. d. l. ꝓpe randū fuit iustiniani 7 tex. ibi dicit ne lites fiāt īnmortales. 7 glo. ij. ibi dicit, ꝙ erat olim ante tempus. d. l. Sed pro prima so. facit. l. 7 post edictū. §. circūducto. ff. eo. Sꝫ pōt dici, ꝙ ibi loquitur de instantia edicti pemptorij, non toti᷒ litis. Nec etiā ibi dicitur quāto tpe terminetur. 7 an termi netur triēnio: sit ergo cōclusio, ꝙ ante. d. l. iustiniani huius modi instantia nō erat inuenta. Nec ob. ꝙ de iure ffoꝝ. repiatur cautionē iudic. sol. interpositaꝫ ad trienniū vt in l. valerianus. ff. de pto. stip. qꝛ ibi nō loquitur respectu in stātie litis, sed respectu cautōis interposite ad illud temp᷒ Nec ob. d. l. cū lite mortua, qꝛ pōt intelligi ꝙ moriaꝛ lis alijs medijs, vtputa trāsactione, renūptiatione, ꝓscriptō ne, vel simili modo, ad ꝙ vide glo. ibi. Utrū autē de iu re canonico sit inducta instātia dicā statim in. v. prin. art.

Circa quartū pzin. arti. quare instātia fuerit introduc ta, breuiter dic, ꝙ rō inductiua fuit ne lites pene fierent in mortales, 7 inde hominū modū excedat. vt quasi per ex pientiaꝫ videmus de iure cano. 7 quia lites inmortales sepe materiam criminibus creare noscuntur. vt est tex. ꝺ. l. ꝓperandū in pzin. C. eo. sed prima rō fuit finalis. vt dicit in glo. ij.

Circa quintū arti. corā quibus iudicibus instātia litis babeat locū 7 vtrū habeat locū in foro ecclesiastico. quo ad primū breuiter dic ꝙ habꝫ locū corā omnibus iudici bus vbiqꝫ in iurisdictōne 7 foro cesaris existētib᷒ maiorē vel minorē habētib᷒ administratōnē siue sint in magistra tib᷒ siue ex aula imperatoris liti dati 7 ab eius ꝓceribus delegati vt. d. l. ꝓperādum primo responso 7 sic instātiā babet locū tā coram ordinario quā corā delegato 7 ibi ēt no. bal. 7 sentit glo. nostra in secunda lectura hec tamen in delegato hn̄t locū vbi delegās simpliciꝛ delegaret. Se cus si delegaret ad minus tempus triēnio puta ad ānum vel biēniū quo casu quidā distinguūt. Quod aut fuit dele gatus a principe 7 instātia nō durat vltra illud tēpus aut ab inferiore a principe 7 tūc secus secūdū cy. in. l. ꝓperan duꝫ. §. sin autē vtraqꝫ. C. eo. ti. sed bal. ibi dicit ꝙ hoc est fallum per no. per inno. in. c. si per debilitatē supra ꝺ off dele. vnde cōcludit ꝙ nō finiꝛ instantia p lapsuꝫ illi᷒ mino ris tēporis sed delegās cognoscet ex eisdē actis p. l. penul. C. de peda. iud. 7 sic soluiꝛ iudiciū quo ad iudicē delega tū nō quo ad ptē. Et ita intelligiꝛ. l. iudiciū soluiꝛ. ff. eo. sꝫ bal. Iteꝫ aduerte qꝛ ꝓdicta ꝓcedūt etiā si sint offāles seu iudices habētes arbitriū qꝛ licet ex forma statuti vel dele gatōnis sit datū iudici liberū arbitriuꝫ tamē det et iudex expedisse ꝓcessuꝫ. ī. terminū iuris vel statuti vt dicit bal. in. l. i. ff. de iure delib. p. l. si legē in pzin. ff. loca. Et idem etiā tenet bar. per illū tex. 7 pe. ꝺ ancha. in repe. c. i. supra de cōsti. in xiiij. prin. q. ver. vlteri᷒ q̄ro col. dv

Quid auteꝫ videtur coraꝫ arbitris 7 arbitratoribus vtrum detur instantia guido de suza. dicit qꝺ sententia fuit azo. qꝺ in arbitris iuris habeat locū de quibus in. c. cū spāli. ī. ꝺ appel. 7 in. l. apertissimi 7 in. l. spāli. C. ꝺ iud. 7 in. l. ij. ff. a quib᷒ appellare nō licꝫ in alijs vero duret in stātia xxx. ānis qꝛ sunt principaliter obligati ad penā vt. l sicut C. ꝺ ꝓscrip. xxx. an. Et ita dicit vidisse fuari ꝺ facto Cy. vero in. d. l. ꝓperandū. §. sin aūt vtraqꝫ tenet qꝺ instā tia statuta iudici intelligaꝛ etiā statuta arbitro 7 ita tenent nō nulli doc. in. l. itē si vnus. §. ij. ff. de arbitris sed qr nō ē pricipalis materia nostra sꝫ ꝯuenit ti. de arbi. sufficiāt ꝓ dicta. Et vide io. an. in addi. spe. in ti. ꝺ arbi. §. differt. v᷒ vt. j. triēnium Et bal. in. c. i. de. l. corradi in vsi. feu. 7 in. l. si quis arbitris. ff. de vb. ob. 7 ibi etiā vide p bar. Et qd de arbitratore vide etiam per barto. in. l. multa. ff. de condi. 7 demon. 7 in consilio suo quod incipit tholome us 7 in. l. i. ff. dele. ij. 7 per bal. 7 saly. in. l. fi. C. de cōtra. emp. 7 in cōsilio suo qꝺ incipit factū fuit quoddam cōpro

missum ⁊ per bar. in. l. si societatē. §. arbitroꝝ. ff. ꝓ socio
⁊ per do. m. ⁊ io. de imo. in. c. quintauallus. ꝭ. de iure iu.
Ulterius quero circa ꝑdicta vtꝝ corā iudicibus eccle
siasticis ⁊ in foro canonico habeat locū instātia so. gl. nr̄a
hic in prima so. sentitꝙ nō sed clarius hec tenet glo. in. c. si
ꝭ. de dolo ⁊ cōtu. ⁊ glo. ij. q. vi. §. ad hec sanctimus Et gl.
in. d. l. ꝓperandū ⁊ hosti. hic ⁊ cōiter doc. ⁊ spec. in ti. de
offi. dele. §. restat ꝟ. itē instātia ⁊ ꝟs. sed nūquid ⁊ inno. in
c. cōsuluit de offi. dele. licet hic variaret Sed contra hoc
fortiꝰ ob. ꝭm. do. m. qꝛ cū de iure canonico hoc nō repiaꝰ
expresse dispositū ⁊ ꝺ iure ciuili sit indubitatū ergo debe
mus dicere ꝙ ēt de iure canonico sit ꝭuādum secūdū no.
per doc. in. c. i. ꝭ. de noui oper. nun. ⁊ ibi dixi late vbi vi
de alias notabiles ⁊ nouas remissiones. Nec ob. iste
tex. qꝛ hic ps nō excipiebat ꝺ ꝑemptōne instātie sed ꝙ nō
tenebaꝰ respōdere corā delegato ex eo ꝙ ꝑēpta istātia nō
durabat eius iurisdictio vt dicit gl. hic in secūdo intellec
tu ⁊ supra tetigi ⁊ papa mādat ꝙ hec nō obstāte teneatur
respōdere preterea cū papa hic nō vtaꝰ aliquo verbo sig
nificāte ius nouum vt statuimꝰ decernimꝰ ⁊ similia ⁊ res
pōdeat ad instātiā ⁊ querelā ꝑtis sequiꝰ ꝙ nō intēdit ius
nouum inducere argumēta notatoꝝ vt in. c. cāmꝗ. ꝭ. de
testi. ⁊ in auctē. in medio liti nō fieri sacras iussiones. §. si
vero ergo ⁊c. Itē ꝓbaꝰ qꝛ hic statuereꝰ ius nouum nō ex
tēderetur ad instātiā ꝑēptōnis qꝛ de natura legis est ꝓui
dere futuris ⁊ nō preteritis negotijs vt in. c. ij. ⁊. c. fi. supra
de cōsti. ⁊ in. l. leges. C. ꝺ legi. etiā si disponāt circa prepa
ratoria vt singulariter no. glo. in. c. licet canon de elec. li.
vi. ⁊ glo. fi. in cle. ij. de iudi. Et tamē papa mādat cōtrari
um hic ⁊ solū facit mētionē de isto negotio ⁊ verū hijs nō
obstātibꝰ tenēda est cōis opi. ꝓ qua facit tex. noster in eo
ꝙ isti opponebāt instātiā iudicij cursu. triuz. āno. ꝑijsse nō
aūt dicebāt iurisdictōnē ꝑijsse ⁊ tamē papa mādat ꝙ ꝓ
cedatur hac exceptōne nō obstate facit etiā ꝙ papa man
dat ꝓcedi in ipso negotio ⁊ sup istātia inchoata aliter nō
dixisset ꝓcedas qꝺ sentiūt hic inno. ⁊ io. an. ⁊ hec etiam
ꝓbaꝰ in. c. ex litteris supra de resti. in inte. iuncta glo. ibi
que vult ꝙ lis durauerat vltra tres an. ⁊ ē melior tex. i. c.
cū olim. ꝭ. de priui. vbi fuit facta cōdempnatio expēsarū
factaꝝ pꝰ iiij. an. ꝙ durauit iudiciū Aduerte tamē quia
vt dicit hic dominꝰ. m. neꝗ hic neꝗ in dictis iuribus nec
alibi videꝰ hoc caueri per modū cōstitutōmis sed ita ꝯtin
git de facto in multis iuribꝰ. Non ob. primū cōtrariū su
pra formatis qꝛ ideo. l. ꝓperandū. c. eo. ti. ꝺ iure cano. nō
habet locū qꝛ per clericos nō fuit moribus ⁊ in vsu recep
ta cuius ratio poterit esse quam tangit hic do. m. ⁊ melius
in. c. super eo el. ij. ꝭ. de ap. quia de iure canoni. a quoli
bet grauamine conceditur appellatio vt ibi ⁊ ideo fuisset
quasi impossibile ⁊ quod quelibet instātia non periret
multiplicatis appellatōnibꝰ qꝛ per appellatōnes ab inter
locutorijs nō impeditur cursus instātie cause principalis
vt dicā in xxiij. arti. que ratio cessat ꝺ iure ciuili quo iure
regulariter ab interlocutoras nō pōt appellari vt in. l. an̄
C. quoꝝ ap. nō recip. de quo late dixi in. d. c. sup eo ⁊ tō
cū ratō que est de iure cano. vendicet sibi locuz in oibus
cauꝭ ⁊ inter omnes personas dicēdū est ꝙ ēt inter laicos
⁊ etiā in cauꝭ ꝓphanis in foro canonico nō currit istātia qꝛ
quo ad ordinē iudiciariū inspiciꝰ locꝰ iudicij vt in. c. quo
clicis. ꝭ. ti. i. ⁊ late ꝑ bar. ⁊ bal. i. l. i. C. de sūma trinitate ⁊
sic respōdit. d. m. Quidā tn̄ voluerūt cōtrariū vt io. de fā
tutius dicēs ꝙ hic per fraudē rei ꝯuēti tēpus fuit per trac
tatū vt dixit glo. ⁊ supra dixi ⁊ ideo nō mirꝝ si instātia nō
ꝑit ne reus ex fraude cōmodū ꝯsequaꝰ vt i. c. sedes. supra
de rescriptis ⁊ in. c. cū olim magister supra de off. dele. ⁊
in. l. si ue. ff. de nego. ges. ⁊ sic standum est. l. properan
dum secūdum eū tn̄t philip. ⁊ goffred. dicētes ꝙ sicut lex
illa excipit causas fiscales vt dicā in sequēti art. in prima
fallētia ita. c. nostꝝ excipit causas ecclesie de quo dicā in
d. vi. arti. i iiij. fallē. Sed alia opi. que est comunior mihi
placet ⁊ eam tenet hosti. i. c. consuluit de off. dele. ⁊ glo. ⁊
archy. ij. q. vi. c. anterioꝝ ⁊ glo. in ꝟ. litis ⁊ io. an. ibi ⁊. d.
dominicus i. c. i. de ꝓcura. i vi. ꝓ qua est text. optimus
c. fi. ꝭ. de ꝓba. vbi lis fuit cōtest. tēpore inno. i iij. arg. c. cū
tempore supra de arbi. ⁊ tamē gregorius nonus in. d. c. fi.
mādauit testes recipi ⁊ inter inno. ⁊ gregoriuz nonum fuit
lapsuz tēpus vltra triēniū ꝭm hosti. tu dic ꝙ inter inno. ⁊
gregoriū fuit honorius q iuxta ānis. x. ⁊ mēsibus viij. ⁊
diebus xxiij. Et hāc etiā opi. seqniꝰ henricus boich vnde
sit cōclusio ꝙ et in cauꝭ ꝓfanis ⁊ inter puros laicos in foro
canonico nō daꝰ instātia ꝙ ꝓcedit etiā si iudex ecclesiasti
cus cognosceret de cā inter laycos etiā vigore remissionis
sibi facte a iudice laico nisi ꝑlatꝰ suus supior ꝑfigeret sibi
breuiorē terminū ꝭm pe. de ancha. in repe. c. ea q̄ de re. iu
q. xxiij. si recte memini qꝛ ad presens videre nō potui. Sz
ꝙ dicit hic de termino supioris nō ꝓcedit sine dubitatōe
ꝓpt id ꝙ dixi de iudi. dele. in iiij. prin. arti. in prin. Qꝺ
tamē ꝓcedit respectu cāe prin. secus respectu cāe appella.
qꝛ etiā de iure cano. instātie cē appellatōis durat āno ⁊ ex
cā ꝑ biēniū vlteriori tēpore vt. ꝭ. ꝺ appel. in. c. ex rōne vbi
plene dixi. Aduerte tamē qꝛ etiaz respectu cause principa
lis de iure cano. daꝰ instātia sed nō ē tēpore limitata vn̄
dicemus ꝙ ēt ꝺ iure cano. supleadē actōne diuerse danꝰ
instātie videlicet instātia cause principalis ⁊ istātia cā ap
pellatōisque differt a principale vt no. de testibꝰ in. c. ro
mana li. vi vnde dicemꝰ ꝙ ēt de iure cano. ꝓcur. qui est li
tis cōtestator efficiꝰ dn̄s instātie pricipalis vt no. gl. ⁊ doc
in. d. c. i. de ꝓcura. in vi. sed ꝓpter hec nō efficiꝰ dominus
istātie cē appellātōnis vt cōsuluit old. cōsilio. cc. xcvi.
Circa vi. prin. arti. in quibꝰ cauꝭ instātia locū habeat.
breuiꝰ dic qꝺ regulariꝰ locū habet in omnibꝰ causis pecu
niarijs quātūcūꝗ quātitatis siue sup cōdictōnibꝰ ꝑsonaꝝ
vt liberoꝝ ꝭuoꝝ ⁊ ascriptitōꝝ ⁊ similiū siue super iuꝭ ciui
tatū intellige aliaꝝ ab vrbe ꝑ ea que. ꝭ. dicam seu priua
toꝝ fuerit intēptatū siue sup possessione dominio vel ypo
techa vel ꝓ alijs cauꝭ vt filatōne pria potestatis tutoꝝ ex
cusatōne aut ꝓ honeribꝰ recipiēdis vꝉ nō recipiēdis ꝯinter
ꝑtētur tex. est iunctis glo. in. l. ꝓbāduz i pri. C. eo. ti. est igiꝰ
regula ꝙ in omnibꝰ cauꝭ locū habeat instātia triennij hec
tamē regula fallit in multis cauꝭ.

Primo fallit in omnibꝰ cauꝭ que interpretarenꝰ in fo
ro ecclesiastico ꝑ ea que dixi in primo art.
Secūdo fallit i cauꝭ fiscalibꝰ vt ē tex. i. d. l. properan̄
in pri. Noc ob. ille tex. ⁊ qꝺ stati dixi qꝺ i cauꝭ ciuitatum
habet locū istātia qꝛ aliud est ciuitas ⁊ aliud est fiscꝰ. nec
aliqua ciuitas ꝑter romanam dicūtur habere fiscum aut
iura fiscalia vt ē tex. in. l. eū qui vectiga. ff. ꝺ ver. sig. ⁊ ita
dicūt glo. bal. ⁊ doc. i. d. l. properandū.
Tertio fallit i cauꝭ publicaꝝ fūctōnū vt. d. l. ꝓperan. i
hec ergo iste due cause sunt priuilegiate vt instantia duret

vltra trieciū ſ3 inaliijſ cauſ nō ſūt priuilegiate quo min⁹ ordo iudiciarios ſit ſuādus vt in.l.i.C.ꝺ ꝯduc.ſeu ꝓcur.ꝑdi.fiſca.li.xi.⁊ ibi no.ꝑ bar.⁊c.

Quarto fallit in cauſ eccleſiaſticoꝝ in qbus nō currit iſtātia ⁊ ita intelligit̃ tex.noſter ſm goffr. qꝛ ſicut eſt ſpāle in cauſ fiſcalibus in quib⁹ de iure ciuili nō currit inſtātia vt ſtati3 dixi ita ⁊ in iſtis ſed tamē ſatis eſt ſecūdum goff. in ꝓprijs cauſis clericoꝝ Sed tu aduerte qꝛ inquātū hoc vltimu3 intelligeret̃ in foro eccleſiaſtico iſtud eſt falſum per ea q̄ dixi in fi.ꝑcedētis art.ſed inquātū ꝑdicta itelligerent̃ in foro ſeculari dic qꝺ in cauſis eccleſiaꝝ nō currit inſtantia qꝛ maioꝛ ratio debet eſſe in illis vt nō currat quā in rebus fiſcalib⁹ ⁊ placet hic do.anto.⁊ coiter doc.ſed inquātū goff.dicit ꝙ currit in reb⁹ clericoꝝ nō placet hic do.an mouet̃ qꝛ bona clericoꝝ gaudēt eodē priuilegio quo bona eccleſiaꝝ vt i.c.ex litteris.ī.ꝺ pignorib⁹ facit ꝙ no.io.cal in.q.que incipit ſtatuto cauet̃ ꝙ dictū non placet hic do.m.qꝛ eſt cōtra no.in.c.ſi diligēti.ī.de ꝑſcrip.vbi dicit̃ qꝺ cleric⁹ nūq̄ gaudet priuilegiū in rebus ꝓprijs quo gaud3 in reb⁹ eccelesie niſi in cauſ exꝑſſis i iure facit qꝺ no.ſpe. in ti.de in inte.reſti.§.qualit̃ v.ſed nūquid clericus vbi dicit qꝺ clericus nō pōt petere reſtitutōnē in integꝝ ꝓ reb⁹ ꝓprijs ⁊ tamē illā pōt petere ꝓ rebus eccleſie ⁊ idem no. glo.in cle.i.de reſti.in inte.⁊ mihi plac3 ꝓ quo vide ꝙ no glo.in.c.quāq̄ de cēſi.li.vi.⁊ ibi archi.qui enumerat caſ⁹ in quibus bona clericoꝝ gaudet priuilegio rerū eccleſiaꝝ ⁊ idē ēt ſētit gl.xvi.q.iiij.i.c.i.⁊.d.m.in.c.eccleſia ſupra ꝺ ꝯſti.lic3 gl.ibi ſētiat ꝯtrariū ⁊ ēt ten3 idē gl.fi.ꝺ vi.⁊ ho.⁊ cle.⁊ gl.i.c.ex litteris ꝺ pig.⁊ ibi eſt tex.xvi.q.i.c.ſimilit̃ ⁊ xij.q.i.c.eccleſiarū ſeruos ⁊.d.m.in.c.i.ī.de peregr.Sed omnia ꝑdcā iura ⁊ auctoꝛitates debēt intelligi in cauſ in quibus expreſſu3 eſt ꝙ clerici gaudeāt eo priuilegio in rebus ꝓprijs quo gaudēt ꝓ rebus eccleſie ⁊ ne ꝑparatorijs ſeu etiā oꝛdinatis intētat̃ locus iudicij agitati vt in. c. qꝺ clericis ⁊ qꝺ ibi tradit̃.ī.ti.i.⁊ per bar.bal.⁊ doc.i.l.i.C. de ſumma trinita.⁊ io.cal.in.d.q.que incipit ſtatuta merito vt dixit goff.ēt in rebus ꝓprijs clericoꝛū in foro eccleſiaſtico currit inſtātia ſed in rebus eccleſieſtic.s nō currit iſtātia qꝛ equiprant̃ fiſcalib⁹ vt no.in.c.i.ſupra de reſti.in integ.⁊ in.l.i.vel.ij.C. de iure rei pub.li.x.

Quinto fallit in cā criminali in qua biēnio durat iſtātia vt i.d.l.properandū ꝙ eſt veꝝ ſecūdū.d.m.hic ꝙ tal̃ cā criminalis ageret̃ inter laicos ſecus iter clericos qꝛ tūc nō durat niſi per duas mēſes vt in autē.vt clerici apud ꝓprios epiſcopos colla.vi.⁊ miroꝛ ꝙ.d.m.r̃ferat hoc dcm̄ ſimplicit̃ ⁊ nō repꝛehēdat qꝛ hodie ille tex.eſt coꝛrectus vt clare videbim⁹ in.c.ſi diligēti infra ti.i.

Sexto fallit in cā reſti.i ite.qua durat quo ad triēnio vt in.l.petēde.C.de tēpoꝛib⁹ in ite.reſti.

Septimo fallit i cā ſindicat⁹ officialiū que durat diebus quiquaginta.l.i.C.vt omnes tā ciuiles quā militātes in rubꝛo ⁊ nigro ⁊ tradit glo.⁊ bar.in.l.ij.ff.ad.l.iul.repe ꝙ ē veꝛū vt tradit̃.n.dictis iurib⁹ reſpectu loci in quo exercuerūt offm̄ ſecus i patria ꝓpꝛia in qua poſſunt ꝑpetua ꝯueniri etiā poſt illud tēpus ꝙ ſingularit̃ litat hic io. cal. niſi emanauerit ꝓclamata ſtatuētia certū terminū.ī.quē quilibet debeat agere aut petere ꝯtra offāle3 maxime cu3 cominatōne ꝙ poſt terminū nō audiat̃ ⁊ ſequit̃ hic. d.m. qꝺ ego pluries ꝯſului ⁊ incipit vnū cōſiliū ſer vrbanus ⁊ ali⁹ incipit do.maſtin⁹ de burgo ſed non eſt materia nr̄a ideo obmitto ſed pro dcā ꝯclone facit qꝺ no.in.c.licet de accu.⁊ in.c.cōquerēti de offi.oꝛdi.⁊ in.c.accepim⁹ de fiꝺ inſtrumētoꝛū in.c.cū tua.ī.qui ma.accu.⁊ i.l.q ea C.qui accu.nō poſſunt ⁊ i.l.diffamari.C.de igenuis ⁊ manum. ⁊ in.l.ꝑemptoꝛias.C.ſentētiā reſin.nō poſſe ⁊ qꝺ no.in.l. vnica.C.vt nemo inuitus.

Octauo fallit in cauſ excuſatōnis tu.⁊ cura.q̄ durant quiquaginta dieb⁹ vt i.l.quiquaginta.ff.de excu.tu.

Nono fallit in caū.l.generalis.C.de curi.li.x.vbi dr̃ ꝙ vbi n̄ habet̃ copia iudicis pōt curial̃s ꝓpꝛia auctoꝛitate capi ⁊ ad iudicem duci ⁊ eius qō terminari dēt.ī.tres menſes.

Decimo fallit ſecūdū glo.aliā in prin.⁊.d.l.ꝓperañ in caſu.l.peoultime.C. de naufragijs libꝛo dundecimo ⁊ in caſu.l.finalis. C. de edi.priua.⁊ in caſu autentice ſed cum teſtatoꝛ.C.ad.l.fal.⁊.l.i.C.de aſſer.tol.⁊.§.ij.in auten.de ſan.epiſ.Itē ſecūdū do.m.hic in caſu.l.i.ff.de dā. infec.

Undecimo fallit in cauſis in quib⁹ lis nō cōteſtat̃ ſm bal.i auctē.q ſemel quō ⁊ qn̄ iudex ⁊ ex ꝑdictis iferſ ꝙ in cauſ ſūmarijs nō habet locū inſtātia cū in illis nō fiat litis cōt.vt in cle.ſepe de ver.ſig.Et hoc tenet ēt bar.in.l.litib⁹ C.de agri ⁊ cēſi.li.xi.vbi dicit qꝺ cū iſtātia incipiat currere adie litis cōt.vt dicā.ī.in viij.pri.art.ſequit̃ ꝙ in dcis caſib⁹ in quib⁹ lis nō ꝯteſtat̃ nō habet locū inſtātia ⁊ ꝓpt̃ hoc dicit ſe multotiēs allegaſſe i qōnib⁹ de fcō ꝙ cū executiones inſtroꝝ ſc3 quarantigiaꝝ ⁊ ſentētiaꝝ fiant abſque litis cōteſtatōne nō currit inſtātia Sed tu aduerte qꝛ incōtrariū facit ꝙ no.bal.in.l.i.C.de iure calū.ſuꝑ v̄bo inſtātia vbi vult qꝺ ſi ſtatuta cauet̃ ꝙ iſtātia finiat̃ curſu.xx. dieꝝ qꝺ ſi petit̃ executio inſtri vel ſentētie iſtātia finietur dicto tēpoꝛe mouetur ꝑ illū tex.qui vult qꝺ quilibet actuſ habeat inſtātiam.ſubdit tamē qꝺ aduocati ꝑuſini tenuerunt cōtrariū ſi inſtr̄a ex foꝛma ſtatuti habēt vim ſentētie mouētur ꝙ poſt ſentētiā nō ē iſtātia ⁊ hāc opi.ſequitur ipe in.l.i.§.i.ff.ſi quis ius dicēti nō obtēperauerit qꝛ cu3 ꝓcedatur ſine lit.cōteſt.vel quaſi ergo nō eſt inſtātia ⁊ qꝛ vbi petiter executio cā expeditur ꝑ ſentētiam interlocutoꝛiam vt in.l.minoꝛ xxv.ānis.l.cui fideicon.ff.de mino.⁊ hec ꝓcedūt ſi agitur offō iudicis ad executōne3 ſentētie qꝺ etia3 voluit bal.in.l.tale pactū.§.qui ꝓuocari.ff.ꝺ pac.⁊ ēt tenuit pe de anch.⁊ eos refert do.an.de prato.in.l. ab executoꝛ.ff.de app.col.viij.ſecus ſi ageretur actōne i factu3 reſultāte ex ſentētia vel actōne reſultāte ex inſtr̄o ⁊ nō via executiua qꝛ tūc certū eſt qꝺ daretur inſtātia vt in.l inter ueniūt.§.idē recte.ff.de peti.here.vbi in.dicto vltīo caſu tex.dicit quod ſit lis.conteſt.ergo habet locum inſtantia ⁊ licet ille tex.loquatur in ſentētia idē tn̄ ſi agatur ex iſtr̄o Et idē ten3 bal.in.l.ij.C.de execu.rei.iudi.quā ēt opini tenet do.an.in.d.loco vbi dicit idem qn̄ petitur executio Et hoc eādē opini.reperio tenere quēdā dn̄3 āto.de canario in quodā t̃ctatu ꝺ executōe inſtrumētoꝝ i ſua.q.xxxiij. Moueīq̄ ſtatutū loquēs de iſtātia d3 intelligi in ꝓpꝛiori et potētiori ſignificatu vt.l.i.§.q in ꝑpetuū.ff.ſi ager vecti. vel emphit.pe.S3 ꝓpꝛiū ⁊ potēteti⁹ ſignificatū ꝯꝑhendit inſtantia3 toti⁹ cauſe ⁊ nō vni⁹ arti.ergo ⁊c Et ide3 dicit ⁊ foꝛti⁹ ſi ſtatutū diceret ꝙ lis ⁊ cauſa dēat finiri.ī.xx.dies qꝛ lis ꝓpꝛie intelligitur poſt litis ꝯte.cū vero an̄ lit.cōt.ſm bar.in.l.cauſas.C.de tranſac.et appellatione cauſe venit tota cā ⁊ nō vnus arti.vt in.l.generalit̃ circa princ.C.de

rebus credi. ⁊ de iure iurando. Sed aduerte q̄r. incōtrari
um facit qḋ dcūt icy. bar. bal. ⁊ doc. in. d. l. pperandum
in prin. vbi volunt ꝙ in cauſ i quibus lis nō ↄteſtatᷣ inſtā
tia incipiat currere ab ea die qua partes inceperūt tracta
re de cā de quo latius dicā. j̄ in viij. pri. art. Et ſic videa
tur velle ꝙ etiā in cauſ in quib⁹ lis nō ↄteſtatur currat in
ſtantia quare ꝑ ↄcordia dicēduꝫ arbitroꝛ ꝙ aut loqmurᷣ
de cauſis in quib⁹ nec expreſſe nec tacite lis cōteſtatᷣ ⁊ in
illis nō currat iſtātia iuris comunis. Aut loquimur in his
cauſis in qb⁹ lis ↄteſtatur tacite licet nō expreſſe ⁊ hoc ca
ſu currat inſtātia ea die qua ꝑtes inceperūt tractare ḋ cā
vt dicā in j̄. in viij. arti.

Circa vij. prin. art. inter quas ꝑſonas habeat locuꝫ in
ſtātia dic ꝙ hēt locū ꝛ̄gulariᷣ iter oēs litigātes corā iudice
ſeculari i terris impij ꝑ ea q̄ dcā ſūt i ꝑmo art. ex qb⁹ etiā
pꝫ ꝙ hꝫ locū inᷣ clericos litigātes etiā corā iudice ſeculari
i terris ipij ⁊ nō ſolū hēt locū iſtātia iuris cois ſꝫ ēt inſtātia
ſtatuta ex forā ſtatutoꝝ vn̄ ſi ſtatuto cauereᷣ ꝙ iſtātia du
rarꝫ ꝑ xx. dies cleric⁹ litigās corā iudice ſeclari ligareᷣ tali
ſtatuto de qno late diſputat ⁊ ita ↄſuluit io. cal. in. q. q̄ in
cipit ſtatutis ciuitatis facit notata per bal. bar. ⁊ doc. in. l
i. C. de ſumma trini. ſec⁹ ſi litigaretur coraꝫ iudice ēt ſeq̄
lari in terris eccleſie ꝑ ea que dcā fuerūt in primo art.

Circa viij. arti. quādo incipiat currere inſtātia dic qḋ
aut loquimur in cā ciuili aut in criminali. Primo ſubdi
ſtingue qḋ aut loquimur de cā principali aut de cā appe.
ſi ḋ principali dic qḋ icipit ad lit. ↄt. vt in. l. pperañ in pri
⁊ §. ſiquidē C. eo. ti. ⁊ ibi no. cy. bal. bar. ⁊ pau. de caſt. ⁊
imo. ⁊ doc. hic ⁊ in cauſ in quib⁹ lis nō ↄteſteᷣ incipit in
ſtātia poſtq̄ꝫ ꝑtes inceperūt de cā tractarᷣ ꝑ. l. nichil C. de
ꝓcura. tenēt doc. cy. ⁊ pau. de caſt in. d. l. pperañ. in pri.
⁊ bal. poſt bar. in. d. §. ⁊ ſiquidē ꝑ. l. nullā. C. de ꝓcura. ⁊
ꝑ no. in cle. ſepe de v̄b. ſign. ⁊ per glo. in. c. i. ḋ elec. li. vi. ⁊
mihi placet facit. lex pe. C. de naufra. li. xij. ⁊ qḋ no. inno
j̄. de dila. in. c. ꝑterea ⁊. j̄. de ap. c. duob⁹ io. an. ⁊ do. an
in. c. cū. m. ſupra de ↄſti. ad qḋ vide q̄ dixi in cle. i. de cā
poſ. ⁊ ꝓprieta. ⁊ glo. ſuꝑ v̄bo ↄcluſionē intellige tamē ſm
ea q̄ dixi i vi. art. fallē. xi. ⁊ aduerte q̄r i iudicijs ſūmarijs
prima ↄpitio videtur habere vim lit. ↄt. vt in. l. fi. ⁊ autē.
niſi breuiores C. de ſenté. ex pi. reci. ⁊. l. i. ⁊ autē. offerarᷣ. C
de lit. ↄt. ideo ab illo actu incipet inſtātia.

Secūdo caſu cū loquimur ḋ cā app. dic qḋ iſtātia ſeu
tēp⁹ interponēde appellatōis incipit a ꝓlatōne ſentētie taꝫ
de iure canonico quā de iure ciuili vt in antē. hodie. C. ḋ
tēp. ap. ⁊ in corpore vnde ſumitur. ij. q. vi. c. āterioꝝ ad
uerte tamē q̄r cū hoc tēpus a principio ſit vtile incipit cur
rere a die ſciētie et q̄r nō eſt noſtra materia vide qḋ lati⁹
dixi. j̄. de app. in. x. prin. art. vbi viḋ qd iuris ſi appellarᷣ
ab electione vel grauamine ⁊ quid ſi grauamen ſit ſucceſ
ſiuum ſi vero loquimur in cauſ criminalib⁹ dic qḋ in cā
principali incipit currere a die lit. ↄt. vt eſt tex. apertus in
l. fi. C. vt. j̄. certū tēp⁹ intellige tamē vt ſtatim dixi de cā
ciuili ⁊ in cā appel. idē dic ꝙ dixi de cā ciuili.

Sed quero circa ꝑdicta qñ incipiat currere inſtantia ſi
cert⁹ termin⁹ a ſtatuto ꝑfigiᷣ inſtātia ſol. dic ꝙ pōderan
da ſunt verba ſtatuti vtrꝫ loquiᷣ ꝑ verbū cā vel ꝑ v̄bum
ↄtrouerſia aut petitio ſeu lis vel qō vel ꝑ alia ſimilia ver
ba q̄r tūc incipiat currere ſm ſignificatōneꝫ illius v̄bi ad
ꝙ vide ꝙ traditur ꝑ bar. ⁊ doc. in. l. cauſas. C. de trāſa.
⁊ in. l. amplius nō pen. ff. rem ra. ha. ⁊ in. c. ex ꝑte. j̄. de
v̄bo. ſig. ⁊ ꝙ ibi latius dixi

Vlterius queritur qñ incipiat currere inſtātia tpis
ſtatuti iudici delegato ad cām expediēdam ſo. dic qḋ in
cipit currere a ꝑſentatōne litteraꝝ vt eſt tex. in. c. ſuꝑ eo.
el. ij. in fi. j̄. de ap. qḋ intellige vt ibi dixi ⁊ vt dixi in. c. ḋ
cauſis de off. dele. vbi etiam vide an dies ꝑſentatōnis re
ſcripti ↄputetur in numero dieꝝ ſtatutorū delegato.

Circa nonū prin. arti. quāto tēpore duret inſtātia dic
ꝙ regulariᷣ durat triēniū vt in. d. l. pperādum. C. eo. ſi ē
cā principalis ⁊ ciuilis licet oldradus dixit ꝙ ēt de iure ci
uili inſtātia nō finiᷣ triēnio ⁊ male vt patet ex ſupradictis
ſic refert ⁊ reprobat bal. in. c. i. ſi de feu. fue. cōtrouerſia in
ter dominū ⁊ vaſallū. ſi vero cā fuerit crimialis durat biē
nio vt in. l. fi. C. vt. j̄. certū temp⁹ ⁊ adḋ qḋ dixi ſuppra
in vi. pricipali arti. fal. v. In cā vero appella. ſiue cili ſiue
criali durāt āno ⁊ ex cā vlteriori tꝑe vt i. c. ex rōe j̄. ḋ ap.
⁊ viḋ. j̄. q̄ lati⁹ dixi ꝙ tn̄ dixi qḋ inſtātie cē pri. ⁊ ciuilis
durāt triēnio ↄgulare ē ⁊ ꝛ̄gula ꝑdcā fallit i plurib⁹ caſib⁹

Primo fallit de cauſis de quibus dixi i vi. prin. art.

Secūdo fallit ſi cā nō potuit expediri. j̄. triēniū ꝓpter
ſubterfugia rei ↄuēti ſm qḋ ponit hic glo. noſtra in. iij. ſo.
ſed hec fallētia coiter reprobatur vt dixi ⁊ vide qḋ latius
dicā in. xxiij. prin. arti.

Tertio fallit ſi iudex coram quo agitabatur cā ⁊ coraꝫ
quo currebat inſtātia in vltimo anno ſeu iuxta finē vltimi
anni diē clauſerit extremū vt i. l. pperañ. §. ſin autē in me
dio. C. eo. ꝑ quē tex. patet qḋ inſtātia pōt durare quaſi ꝑ
quadriēniū ſi iudex corā quo cā fuit iniciata mortuus eſt
iuxta fi. triēnij ꝑ. x. dies q̄r ſucceſſoꝛ habebit integꝝ ānuꝫ
ↄputatis illis. x. dieb⁹ vt dicit ibi pau. ḋ caſt. ⁊ bene. Ex
ꝑdictis videtur inferēdum qḋ in iudicib⁹ ſemeſtralibus
nō currat inſtātia ⁊ hec ſentit glo. in. d. l. pperañ. §. ſin āt
vtraq̄ꝫ ſed marti. ſille. ꝑceptoꝛ io. an. cy. bal. ⁊ cōiter doc.
ibi tenēt cōtrariū q̄r nō debet inſtātie cauſe fieri inmorta
lis vnde cōcludit ꝙ ſupplectio āni nō habet locū in iudice
ſemeſtruali ſed ſolū habet locū tꝑis cōtinuato ſubit tamen
bal. dici poſſe poſt bar. ꝙ glo. eſt vera quo ad penaꝫ ꝑ iu
dicē nō incurrendā de qua dicā in xxi. arti. opi. vero doc
ſit vera quo ad inſtātiā finiēdam ⁊ rō pōt dici ſic q̄r non
inueniᷣ pena iudici impoſita niſi qñ iuriſdictō ipſius du
rat ꝑ ānum vel vlteri⁹ ⁊ ideo ↄſtitutō penalis nō eſt exten
dēda ad aliū caſum. ff. de lib. agno. in. l. i. §. elegāteᷣ faci
unt nota. in. regula in penis de re. iu. li. vi.

Quarto fallit in hijs caſib⁹ in quib⁹ dicā poſſe inſtā
tia ꝓrogari de quib⁹ dicā. j̄. in xvi. art. pri. ⁊ ſequēti.

Quinto fallit ſi ex forma ſtatuti aliḋ diſponereᷣ abre
uiādo vel elōgādo inſtātia ad ꝙ vide ꝙ dicam in. xij. art
⁊ trib⁹ ſequētib⁹.

Sexto fallit ſi ꝑ ſuꝑiorē habētem legis tollēde poteſtatē
cā ↄmittereᷣ expediēda in breuiorē vel lōgioreꝫ terminum
quod intellige quod apparet de expreſſa ipſius intentione
et igitur ſatis apparere ſi longiorem terminum prefixit
an ius diſponit ſed ſi apponeret terminum breuiorem
tūc dic vt dixi ſupra art. v. in princip. Et ꝑdicta fallen
tia ꝓbarᷣ arg. eoꝝ q̄ dcā ſunt in ꝑcedētib⁹ fallētijs iunctiſ
notata in. c. audita ſupra de reſti. ſpo. ⁊ in. c. ſuꝑ eo. ḋ off
dele. ⁊ in. c. expoſita ſupra de arbitris in qb⁹ diciᷣ ꝙ i re

scriptis ante oia recurrendū est ad intētōnē rescribētis. Et
que dixi supra de iudice delegato in iiij. prin. art. in prin.
vtrū aūt abbreuiatō instātie sit fauor vel odiū postq̄ cul
pa tua nō vis audire vel intelligere vide pon. in. l. i. ff. so.
ma.

Circa. x. pri. art. ppt̄ quas cās seu p quos act⁹ ⁊ mo
dos instātia finiat̄ dic q̄ finit̄ pluribus ⁊ varijs modis

Primo p lapsū tpis p̄fixū instātie intelligēdo ⁊ de
clarando fm ea que dcā sunt in p̄cedēti arti. ⁊ put dicam
in sequēti art. ⁊ isto mō nō finit̄ d̄ iure cano. vt supi⁹ dixi
in vi. arti.

Secundo mō finit̄ si partes pcō renūtiant instātie aut litī
vt in. l. postquā liti. C. de pactis ⁊ in. l. i. C. de p̄scrip. lon.
tem. ⁊ vide que late dixi in. c. i. ȷ̄. de collusione detegēda
⁊ secūdum istum modū ⁊ sequētes finit̄ instātia etiam d̄
iure cano. ⁊ isto mō possūt saluari dicta glo. ⁊ doc. in. c. i.
de pcu. li. vi. vbi dicūt qd̄ instātia etiā de iure cano. finit̄.

Tertio mō finit̄ transactōne vt no. glo. in. l. cū lite mor
tua. ff. iud. solui.

Quarto mō si ptes durāte instātia aliā d̄ nouo incoharēt
repetēdo acta vt. l. que oia. §. i. ff. de pcura. ⁊ in. l. qui mu
tuā. §. i. ff. madati de quo lati⁹ dicā. ȷ̄. in xxv priu. art.

Quinto mō p sentētiā lataȝ ab obseruatōe iudicij vt in. d.
l. pperandū. §. i. ⁊. §. fi. C. de iud. de qua sentētia lati⁹ di
cā art. xxx. q̄ no. ad illud q̄ dicit̄ q̄ sentētia nulla nō finit
iurisdictōnē ordinarij q̄ licet nō finiat iurisdictōneȝ tamē
finit instātiā.

Sexto mō p platōnem sentētie in cā drin. vt in. l. cū apd̄
ff. iud. sol. ⁊ in. l. ita demū. C. de pcur. ⁊ in. l. i. C. de iur.
cal. etiā si sit nulla vt no. in cle. i. de re. iud. q̄ no. ad id q̄
statim dixi de sentētia nulla an finiat instātia q̄ no. ibi sȝ
hic ꝯueniebat.

Septio mō finit̄ solutōe vt no. gl. i. l. cū lite mortua ff. iud.
sol. ⁊ rō est q̄ solutōne ei⁹ q̄ debet̄ omnis tollit̄ obligatō
vt insti. quib⁹ modis tol. obli. in pri. ⁊ p hunc moduȝ red
duntur iudicia absolutoria de perpetuis ⁊ temporibus
actōnib⁹. §. fi.

Octauo mō p̄eptōne seu interitu ipsius rei vt no. glo. ī
d. l. cū lit. mortua p. l. illud. ff. d̄ peti. here. fallit tamē ppt̄
accessoria sed pōt agi de euictōne vt. l. fructib⁹ ⁊. l. vtiq̄
ff. de rei vendi. ⁊ in. l. si homo. ff. d̄ re. iud. ⁊ in. l. si seruus
ff. iud. solui intelligēdo tamē put tradit̄ in dcis iuribus.

Nono mō finit̄ si res inmobilis finita desinit esse poss
essoris sine culpa sua vt. l. si ꝯstāte. §. fi. ff. so. ma.

Decio mō si vnus ex litigatorib⁹ sit mortuus sine here
de q̄ tūc nō pōt subsistere iudiciū deficiēte vna p̄sona ne
cessaria iiij. q. iiij. c. nullus ⁊ de v̄b. sign. c. forus ad qd̄ tu
vide q̄ dixi in. c. q̄. gu. supra. e.

Undeciomodo in cā beneficiali morte alterius litigan
tiū quātū ad ipsos ad inuicē litigātes q̄ finit̄ istantia per
ea que statim dcā sunt. sed quātū ad sup viuēteȝ respectu
sui iuris quo ad beneficiū de quo litigebat̄ nō perit instā
tia ymo potest cognosci ⁊ litigari vt in cle. i. vt lite pendē
⁊ vide que latius dixi ibi.

Duodecio mō rei principal's p̄scriptōne vt in. l. si pupil
li. §. videam⁹. ff. de cōdic. indebi. ⁊ in. l. vbi. C. de transac.
⁊ in. l. qui se debere de neg. gest.

Tredecio finitur instantia cause ciuilis ꝯfiscatis bonis
q̄ talis instātia nō transit in fiscū vt dixi i. d. c. q̄. u. sup. e

Decimoquarto mō finitur in criminalib⁹ p lapsuȝ tem
poris bienij dixi supra in p̄cedēti art. q̄ limita nisi pcedat̄
p viam inquisitōnis de quo dic vt dixi in. c. qualit̄ elij. ȷ̄.
de accu. in. xviij. prin. art.

Decioquinto mō finitur in criminalib⁹ p mortē accusa
ti quo ad penā q̄ sicut ē extincta pena ita ⁊ instātia vt in
l. defuncto. ff. de publ. iud. ⁊ in. l. ij. ⁊ quasi per totū. C. si
reus vel accusatus mortuus fuit q̄ pcedit etiam de iure
canonico.

Sextodecio in criminalib⁹ finitur etiā per mortem ac
cusatoris vt i. l. iij. ⁊ fi. C. si reus vel accusat⁹ mortu⁹ fue
rit q̄ etiā pcedit de iure canonico.

Circa. xi. princ. articu. vtrū instantia eo casu quo pit
ēpe pereat ipso iur̄ solo temporis lapsu vl̄ p⁹ tēpus statu
tū sit necessaria sentētia videt̄ primo dicēdum q̄ ipso iure
p tex. in. l. pperandū. §. fi. C. eo. vbi tex. dixit cā ceciderit
⁊ glo. ibi exponit causa. i. instantia cōtrarium tamē vult
glo. in. d. l. pperandū. §. illo pcul dubio que vult q̄ finito
biēnio iudex absoluat vel absolutos declaret ab obserua
tōne iudicij ⁊ hāc opi. tenet cy. ibi per. l. fi. C. vt. ȷ̄. certum
tempus criminalis quō terminet̄ vbi tex. vult qd̄ si. ȷ̄. biē
nium criminalis cā nō sit terminata reus absoluit̄ ab istā
tia iudicij ⁊ ibi etiaȝ hoc tenet cy. nō obstāte. §. fi. allegato
incōtrarium q̄ dum tex. ibi dicit cadat seu ceciderit intel
ligitur. s. per absolutōnem ab instātia nō per cursum trien
nij ⁊ ppt̄ hoc dicebat pe. quē sequit̄ cy. i. d. §. fi. q̄ añ hāc
plationē sentētie absolutorie ab instatia iudex in eadeȝ in
stātia ⁊ ex eisdē acti ⁊ etiam post quadriēniuȝ possit sentē
tiam ferre vnde cōsuluit q̄ nō cursus temporis sed dcā iu
dicis sentētia facit eam cadere ab instātia ⁊ itelligit ita. §.
fi. dicēs q̄ ille tex. nō dicit q̄ p cursum triēnij peat instātia
sed in iūgit iudicib⁹ q̄ nō dimittāt durar̄ istātiā vltra triē
niū sed vel a tota causa vel ab instantia absoluat ⁊ tunc
pit instātia iudicij ⁊ nō alit̄ cy. fatear q̄ nō peat instantia
iudicij sed q̄ in eadem instātia ex eisdem actis possit fieri
prosecutō ⁊ sētētia ferri dicit ipse q̄ hoc nō dicūt doc. nec
hoc mō itellexerūt. d. l. ppera. bar ibi post gl. dicit qd̄ iu
dex declarabit partes absolutas ab instātia sȝ hec faciet
ante lapsuȝ triennij p. d. l. pperandū. §. ⁊ si triēnium. sed si
triēniuȝ est lapsum tūc ptes sunt absolute ab obseruatione
iudicij ipso iure. d. l. pperañ. in prin. ⁊. d. §. ⁊ siquidē vbi
dicit̄ q̄ sentētia nō valet post triēnium licet pe. dicat aliter
⁊ male ex quo. no. bar. ⁊ sequitur bald. q̄ licet instātia sit
pempta tamē durat officiū iudicis vt possit hoc declarar̄
⁊ possit ptē in expens̄ ꝯdēpnare q̄ arbitror fieri posse non
solū per iudicē ordinarium sed etiā delegatum de quo la
tius dicā in. xxx. prin. art.

Circa xij. art. quid iuris si ex forma statuti apponatur
minus tēpus instātie quā sit tēpus iuris cois ⁊ illud statua
tur iudici exēplū statutū disponit q̄ iudex debeat causas
expedire. ȷ̄. tres mēses vtrū per lapsuȝ triū mensium instā
peat so. dic q̄ aut tempus statuit̄ iudici ⁊ iurisdictioni ⁊
finito tēpore nō iudex pōt aliqd facere vt in. l. ij. §. iudex. ff
de iudi. ⁊ in. l. si vt pponis. C. quō ⁊ quādo iudex tenet
bal in. d. l. pperandū q etiā allegat. l. non distinguem⁹. §.
ij. ⁊. l. si cū dies. ff. de arbitris ⁊. C. quando pnocare non
est nece. in. l. cum non eo die ⁊ ricardus malum. ⁊ post eū
io. an. in addi. spe. in ti. de off. dele. v̄s. quid si in statuto ⁊
adde q̄ de iud. dele. dixi supra in. v. art. in princ. autem

pus statuit tãtum iudici ⁊ tũc nõ ꝑit instãtia sed valet qđ
facit post illud tempus dũmõ id faciat. ĩ. tempus instan.
iuris sed tamen ipse iudex punitur vt in. l. i. in fin. C. vt
omnes tam ciuiles quam militantes ⁊ ibi etiam tenȝ bar.
⁊ etiã doc. ⁊ hic tenet cy. oldra. bald. ⁊ pau. de cast. in. d.
l. ꝓperandũ. C. eo. ⁊ ricardus de malũ. ⁊ io. an. i. d. addi.
ꝑ. d. l. i. ⁊. d. l. fi. C. de edifi. priua. ⁊ sicut etiã loquit̃. l. ge
neralit̃. C. đ deu. li. x. ꝗ solũ punit iudicẽ nõ finientẽ cãs. ĩ
tres mẽses facit etiã qđ tradit io. an. in. c. de cau͛ supra đ
off. dele. ⁊ ideȝ etiã tenet bal. per iura allegata i. d. l. ꝓpe
randũ ⁊ in auctẽ. clericos. C. đ epis. ⁊ cle. ⁊ in. l. fi. C. vt. ĩ.
certũ temp⁹ ⁊ pau. ⁊ io. đ imo. ⁊ do. mar. hic ⁊ sic ego cõ
sului pusij ⁊ incipit cõsiliũ executores cõis pusij Sed adu
erte qꝛ io. an. in addi. refert ricardũ p̃dictũ in. q. quã ipse
io. an. posuit in addi. spe. in ti. de ap. §. nũc breuiter vĩ in
magna addi. refert quosdã tenet̃ p̃dictã opi. per. iura pre
dicta sed ipse tenet ꝯtrariũ vt sit tẽpus p̃dictũ statutũ istã
tie a statuto cẽseat̃ i totũ subrogatũ vice tp̃is instãtie iuris
cõis ita ꝙ ꝑ lapsum temporis ꝑeat instãtia.

Non obstat. l. i. in fi. C. vt omnes tam ciuiles qꝛ respõ
det ꝙ ibi fauore expediẽde cause est temp⁹ statutũ. ĩ. ꝙ si
causa nõ fuerit finita recedet administrator ⁊ punit̃ iudex
qꝛ fauor̃ administratoris violauit tamẽ post illos qnqua
ginta dies instã. iuris comunis remanet ꝓ qua principali
ter tẽpus nõ fuerat limitatũ ⁊ eo mõ respondet ad. l. fi. C.
de edifi. priua. s. quod ibi nõ principalit̃ tempus illud est
statutum pro causa terminanda sed fauore operis non di
latandi finito ergo tempore proceditur in opere manente
instan. ꝓ qua tempus principalit̃ non fuerat limitatuȝ sic
etiã respõdȝ ad. l. generalit̃ vt statutũ ibi sit detrimestre tẽ
pore fauore curie ad qđ facit. ff. de decu. l. generaliter. §.
spureos nõ autẽ principalr̃ ꝓ instan. ⁊ sic illa durabat p⁹
temp⁹ trimestre vel secũduȝ eum qñ lex inponit penã ꝓ eo
ꝙ factũ nõ fuit tempe statuti ꝯtentari debemus illa pena
vt idẽ factũ dupliciter puniat̃. ff. de accu. in. l. senatus ꝙ
vltra instãtia remanet ius cõe ⁊ sic etiã põt intelligi. d. l. i.
C. vt tã ciuiles. Si vero lex vel statutũ solũ statuit iudici
temp⁹ terminãdũ nec addicit penam tũc nõ factũ corriga
tur in hoc vt ꝑeat instãtia allegat ꝙ notari ꝯsueui in. l. nõ
dubiũ. C. de. ll. vnde secũdum p̃dictã opi. videt̃ cõcluden
dum ꝙ si temp⁹ statuit̃ iudici absqȝ pena nõ possit iudex
post tẽpus statuti ꝓcedere secus si addiciatur pene ⁊ idẽ
tenet bal. in. c. i. §. in cau͛ de pace cõstantie ꝑ illum tex. ⁊
sequitur hic do. io. de imo. ⁊ ȝabba. in. d. c. de cau͛ in ti.
dele. sed cõis opi. simplr̃ tenet ꝙ per lapsũ tẽporis statuti
iudici nõ ꝑeat̃ instan. ⁊ ita ẽt coiter tenẽt hic doct. ⁊ tenet
idem bal. in cã criminali si instãtia cause criminales sit ab
breuiatõ ꝑ statuta ⁊ v̾ba sint directa iudici vt ipse tenet i
l. fi. C. vt. ĩ. certũ temp⁹ cogitabis tamẽ qꝛ circa p̃dictã li
mitatõnem de pena adiecta vel nõ adiecta qꝛ nũc nõ dat̃
tẽpus subtilius inuestigãdi Sed aduerte qꝛ nũc ex tp̃e vir̃
dici posse qđ p̃dicta opi. ricardi nõ possit ꝓcedere qꝛ licȝ
statutũ penaȝ nõ addiciat tñ vir̃ teneri iudex generali pe
na ꝗ imponitur iure trãsgressori de quo ꝑ glo. ⁊ doc. in. c
generali de elec. li. vi.

Item qꝛ ista instãtia apposita sine pena succedit in lo
cum instan. iuris cõis videtur dicẽduȝ ꝓ qua rõne iudex
qui cãm nõ finit. ĩ. tẽpus iuris punitur vt dicã i arti. xxxi
⁊ adde qđ statim dicã in in fi. xv. prin. art. Iteȝ ẽt in hoc
casu debeat puniri cogitabis.

Circa xiij. prin. art. quid si ex forma statuti apponatur
minus tempus instã. quã sit de iure cõi ⁊ illud statuatur
ꝑtibu⁹ v̾bi grã dicit statutũ qđ quis debeat tales causas
agere seu expedire. ĩ. tres mẽses ⁊ hoc casu post illud tem
pus nõ auditur secũdum do. an. de musello ⁊ io. de imo.
hic ⁊ doc. in. d. l. ꝓperandũ supra eo. ꝑ. l. ꝑemptorias. C.
sentẽtia rescin. non posse vbi etiaȝ hic tenet bal. ⁊ ad hoc
faciũt iura que allegãtur in vi. prin. arti. fallen. vij.

Circa xiiij. prin. art. quid iuris si ex forma statuti tempus
instantie abreuietur ⁊ illud dirigatur actõni exemplum si
statutũ dicit qđ actõ iniuriaꝝ vel similis possit vel debe
at. ĩ. tres mẽses expediri vtꝝ duret post tempus statutari
um. ĩ. tempus iuris. so dic qđ nõ ymo finitur tempor̃ fini
tur actio ⁊ ideo vltra nõ dat̃ instãtia facit ꝙ dixi supra i
x. prin. art. fallen. xi. ⁊ ꝓbatur in. l. fi. C. de dolo ⁊ in. l. su
peruacuã C. de tẽporib⁹ iintegꝝ resti. tenȝ bal. i d. l. ꝓpe
randũ allegat. l. ij. §. i. ff. ne đ sta. defunctoꝝ ꝙ est veꝝ qñ
lapsus tẽporis finit actõnẽ ipso iure sec⁹ si ope exceptõnis
nam licet quis tutus exceptõne tamẽ valet sentẽtia contra
eum lata vt in. l. elegãter. §. si quis post. ff. de cõdi. inde.

Circa xv. prin. art. quid si minus tempus quã sit iuris
cõis statuatur instãtia a statuto ⁊ v̾ba dirigunt̃ cause vel
instantie exemplum dicit statutũ ꝙ causa seu instantia ci
uilis debeat terminare infra tres menses ⁊ criminalis. ĩ.
duos vtꝝ per laspuȝ tẽporis ꝑeat instãtia so. dic ꝙ sic ab
eo ꝙ illud ꝙ iudex facit post dictũ temp⁹ nõ tenet vt. l. ꝓ
perañ. C. eo. ⁊ ibi hic tenet glo. bal. bar. ⁊ doc. coiter ⁊ al
legat auten. sed cũ testator. C. ad. l. fal. ⁊ tex. in auten. de
heredi. ⁊ falci. §. illud ⁊ tenet hic do. ȝabbarel. io. đ imo
⁊. d. m. idẽ etiã tenet io. an. in addi. spe. in ti. de off. dele.
§. restat v̾s. quid si statutum ⁊ bal in cã criminali in. l. fi.
C. vt. ĩ. certũ tempus ⁊ ideo sentẽtia lata post illđ tẽp⁹ nõ
valeret ⁊ rõ est qꝛ ꝑempta instãtia ꝑeant acta ordinaria
vt latius dicam. ĩ. in xxvij. prin. art. ⁊ ideo sentẽtia eẽt nul
la que reperiretur lata absqȝ ordine iudiciario vt in. l. ꝓlata
C. de sentẽ. facit. l. siue oportet. §. ꝯsequẽs ⁊ qđ ibi no. ff.
đ excu. tu. ⁊ idẽ tenẽt pau. ⁊ io. de imo. in cle. i. đ decimis
⁊ ȝabb. ibi. q. xxx. Aduerte tamẽ qꝛ bal. in. d. l. ꝓperañ in
prin. primo refert distinctionem bar. ⁊ predictam opi. ⁊
dicit ꝙ p̃dicta opi. ẽ in vsu ⁊ cõmuniter approbatur dein
de refert alios dicere ꝙ qualitercumqȝ statutum prefigat
minus tempus etiam si prefigat cause vel instant. tamen
instãtia ciuilis durat triẽnio qꝛ per hec nõ corrigit̃. l. ꝓpe
randũ nisi statutis expresse corrigat facit. C. quõ ⁊ quãdo
iudex aucten. qui semel nã licet ibi dicatur de sex mẽsib⁹
nõ tamẽ tollitur quo minus possit postea ferre sentẽtiam. ĩ
triẽniũ qꝛ licet alias qñ vni disponitur in vno tempore in
telligatur in alio tempore ꝓhibitũ vt in. l. statu libe. §. sti
cus ff. de fideicõmissa liber. ⁊ in. l. ticia cũ testamẽto. §. fi.
dele. ij. cum similib⁹ tamẽ in statutis nõ debet simili arg.
hic a contrario sensu ⁊ ad correctionẽ iuris comunis vt in
l. ij. C. de cõdi. inser. de quo latius dixi in. l. i. § huius rei
ff. de off. eius cui man. ẽ. iuris. ⁊ sic cessante arguitur a cõ
trario remanemus in dispositõne iuris comunis secus si
statutũ ita disponeret videlicet ꝙ. ĩ. tres menses instãt. di
recte vel causa debeat expediri ⁊ vltra nõ durȝ ⁊ ita dicit
bal. ꝙ facit butri. dicebat se audiuisse quosdã doct. ita te
nentes ⁊ ꝙ p̃dicta opi. est magis equa sed cõis est magis

insta. Subit tamẽ singulariter bal. ꝙ si statutum diceret ꝙ oĩs cã terminetur .ĩ. duos meses a die citatõnis qđ cũ statutũ corrigat ius cõe ⁊ det nouã formã etiã nouum tempus ꝙ est p̃cise seruãdum vnđ sentẽtia post illud tẽpꝰ lata est nulla qꝛ ex forma iurisdictõnis ĩstãtie nõ incipit nisi a lit. ↄt. vt dixi in viij. prin. arti. ⁊ ideo non põt suppleri tempus statutũ a iure cõi ⁊ sic solũ remanemꝰ ĩ tẽpore statuti facit. d. l. scire oportȝ. §. ↄsequẽs. ff. đ excu. tu. Ex hac ratione videt̃ inserẽdum ꝙ idẽ debeat esse si tẽpꝰ instãtie statueretur iudici in casu p̃dicto vȝ quãdo ex forma ipsiꝰ incipet instan. a citatõnẽ vel oblato libello ꝙ adde ad ea que dixi in xiij. prin. arti.

Circa xvi. prin. art. vtꝝ tẽpus instantie valet ꝓrogari distingue duo mẽbra. Primũ respectu cause principalis. Secũdũ respectu cause appellatõnis.

Circa primũ distingue tres casus. Primꝰ est de instãtia iuris comunis. Secũdꝰ de instãtia iuris municipalis. Tertiꝰ de instãtia p̃fixa ab homine.

Primo casu cõis opi. est hic ⁊ in. d. l. ꝓperandũ ꝙ nec expresso nec tacito ptiũ cõsensu põt ꝓrogari ⁊ idem tenet ang. in. l. si ante. ff. de iudi. sol. ⁊ rõ secũdũ doct. qꝛ talis instantia fuit inducta in fauorẽ publicũ ne lites sint inmortales ergo p expssũ ptiũ cõsensũ tolli nõ põt vt ĩ. l. nemo põt ff. de le. i. ⁊ in. c. si diligẽti. ĩ. de fo. cõpe. quinimo dicit bar ⁊ secũtur doc. in. d. l. ꝓperandũ ꝙ etiã si ptes iurassent ad inuicem nõ allegare peptõnẽ instãtie nil agerẽt qꝛ iudex ꝓpter ptiũ volũtatẽ post finitã instãtiã nõ debȝ sentẽtiã facere qꝛ esset nulla facit ꝙ no. ĩ. c. cãȝ. supra eodẽ ad que viđ que dicã in. v. fallen. Ex predictis infert̃ ꝙ licet partes facerẽt cõpromissum tamẽ currit instãtia cã prin. vt no. glo. ĩ l. ꝓperan. §. in autẽ reꝰ ⁊ ibi bar. ⁊ doc. ⁊ io. an. ĩ spe. ĩ ti. de off. de le. §. restat in magna addi. ⁊ do. an. ⁊ doc. hic ⁊ ang. in. d. l. si ante. nõ ob. cle. quã diu de app. ⁊ in autẽ. si tamẽ. C. đ tempo. appellatõis. quia loquuntur in instãtia cause appellationis. ⁊ ita soluit. cy. ⁊ bal. in. d. autẽ. de quo statim dicã in secũdo mẽbro prin. ⁊ hec opi. mihi plus placet licet bal. in. d. l. ꝓperandũ tenet cõtrariũ ⁊ audiuerim eum pluries dubitari. Auerte tamẽ ꝙ dixi nec expsse nec tacite cõsensu ptiũ põt ꝓrogari est regulare ⁊ fallit in pluribꝰ.

Primo fallit quãdo ptes vellẽt ꝓrogare p viã indirectam repetẽdo ex integro vno ictu omnia acta per. l. mutari. ff. de procurato. que tñ fallentia non placet do. an. qꝛ cũ requirat̃ certa formalitas cũ quadã p̃fixiõe tẽporis instãtie nõ videt̃ sufficere illa generalis repetitõ p no. in. c. pe. ĩ. đ iur. ca. ũ. ꝙ placȝ. d. m. arg. c. prudẽtiã. supra đ off dele. Itẽ qꝛ de facili eluderet̃ ꝓuisio. d. l. ꝓperandũ ⁊ via figmẽtis apiret̃ ꝙ fieri nõ debȝ subdit tamẽ ꝙ. dcm̃. bart. est notabile in practi. mihi videt̃ ꝙ sit verissimũ ita sepissime practicaui ⁊ vidi obseruari intelligo tamẽ ꝓut clarius bar. specificat in. l. si ante. ff. iud. solu. ⁊ clarius quã ipse dicat sub hac forma sum solitus practicare videlicet qđ actor p̃ducat libellũ iudex admittat in forma cõsueta pars cõuenta p̃ducat exceptõẽs iã p̃ductas ⁊ actor replicatõẽs suas repetat ⁊ iterum ãbe partes repetant lit. ↄt. si facta fuit ⁊ iuramẽtũ calũ. si fuit delatũ fiat ẽt p̃ductio positionũ ⁊ sic attestatõẽs ⁊ actor oĩa acta sua ⁊ reꝰ sua ⁊ iudex suo đbito ordine ⁊ loco ⁊ si forte esset aliqua termini assignatio fcã per iudicẽ ptes illi renũtiẽt nec videt̃ iudex officiũ suuȝ quiescer̃ interea repetit autẽ attestatõnẽ ↄfessiõeȝ ⁊ similiuȝ actorum terminos ad veritat indaginem ⁊ non ad ordinẽ iudiciarium nã est necessaria quia talia acta non peunt p pemptõeȝ instãtie vt dicã xxvij. art. sed bene debẽt fieri productõ attestatõnũ ↄfessionuȝ ⁊ istrumẽtoꝝ aut similiuȝ probatõnum. Aduerte tamẽ qꝛ ista nõ ẽ ꝓprie fallẽ. eo ꝙ nõ ꝓrogat̃ antiqua instãtia sed nouã inducit̃ hec tenet ang. in. d. l. si ãte vt dicit qꝛ est noua instã. euanescat stipulatõ datã in alia instã. ⁊ sic patet ex p̃dictis ꝙ etiam finita instã. hec fieri posset ꝙ notabis qꝛ cotidie potest occurrere ⁊ sic ptȝ nõ obstare arg. d. m. ⁊ do. an.

Secũdo fallit p pemtõeȝ instãtie ꝑiret nõ solũ instãtia sed etiã ius partis qꝛ tũc ⁊ per expssum ⁊ per tacitũ cõsensum põt ꝓrogari vt no. bal. in. d. l. ꝓperãdum arg. l. petende. C. de tempo. in iute. resti. ⁊ ibi hoc tenet bal. post bar. p. l. fi. eo. ti. vt per nota. in ea que dicã ĩ secũdo mẽbro pricipali ⁊ tenet bal. in autẽ. clericis. C. de epis. ⁊ cle. facit. l. intra vtile. ff. de mino. ⁊ ibi tenet glo.

Tertio fallit si per iudicẽ stet̃ quo minus causa finem acceperit. ĩ. tempus instã. ſm glo. in. l. sed ⁊ si per p̃torem ff. ex quibus cau. ma. qđ an sit verꝝ dicã. ĩ. in xxij. prin. arti.

Quarta fallẽtia quãdo stetit p partem ↄuẽtam ꝓpter ipsius subterfugia vt dicit hic glo. et supra tetigi ꝙ an sit verꝝ dicã in xxiij. prin. ar.

Quinto fallit si ptes ad inuicẽ faciũt sibi pactuȝ penale ꝙ alter alteri nõ opponet de peremptõne instãtie ⁊ licet ex hoc nõ impediat̃ cursus instãtie tñ qꝛ nõ poterit oppoi timore pene ꝑinde est ac si nõ cõcurrisset ⁊ hoc dicit pau. đ cast. in. d. l. ꝓperañ. C. eo. allegat. l. qui habebit in fi. ff de manu test. cõtra hec tamẽ vir̃ obstare ꝙ supra dixi pꝰ prin. istius art. in opi. bar. quare iuratũ esset nõ opponere de pemptione instãtie sed põt dici ꝙ in hoc ista opi. cõcordãt qꝛ in veritate sentẽtia lata post instã. nõ tenet sȝ metu pene saluabit̃ facit ꝙ alibi dicit glo. in simili in. l. ij. C. coĩa vtriusꝙ iudicij q̃ simplicit̃ vult ꝙ licet ptes ↄfirmant sentẽtiã nõ obligent̃ vigore sentẽtie tamẽ obligãtur vigore pacti.

Sexta fallẽtia p viã restitutõis in integ. ad ꝙ vide qđ dicã. ĩ. in xxij. arti. ⁊ duobꝰ sequentibus quid aũt si stetit p alium aut per casum quo minus causa fuerit. ĩ. tẽpꝰ instãtie expedita dic vt dicã. ĩ. in xxiiij. arti.

Secũdo casu đ ĩstãtia iuris municipal̃s seu statutaria an possit ꝓrogari ⁊ ad huc sit vel fuit dubiũ magis notabile pone qđ statutũ abbreuiat instãt. iuris cõis ꝓut ↄmuniter cõtingit videt̃ dicẽdum ꝙ possit ꝓrogari qꝛ res de facili redit ad naturã suã xxxv. di. ab exordio ⁊ ĩ. l. si vnus. §. pactus. ff. pactis incõtrariũ facit qꝛ ius statuti succedit in locũ iuris cõis ergo debet sapere eius naturã vt ĩ. c. maiores. ĩ. de bap. ⁊ in. c. cãȝ de elec. sed ad hoc põt respõderi qꝛ per hec nõ videt̃ sequi dicta cõclusio nã cã appellatõis est eiusdẽ nature cuius principalis est in. l. i. in fi. C. an p alium cause appellatõnis tradit bal. in. l. pe. §. ad crimẽ. ff de pub. iud. ⁊ tamẽ põt ꝓrogari vt statim dicã sed põt dicere ꝙ licet quo ad quedã sit eiusdẽ nature tamẽ non quo ad terminos nostros qꝛ diuersa est rõ quare instan. cause appellatõnis possit ꝓrogari ⁊ nõ cause principal̃ vt statim dicã facit ẽt ꝙ tradit spe. in ti. de off. dele. §. restat vẽ. qđ si in statuto vbi post marti. de fano dicit qđ iudex pꝰ terminum a statuto p̃fixum nõ põt cognoscere ex generali di

ſpoſitõe iuris cõis arg.l.ij. C. de noxa.ff.de publicis iu
dicijs in.l.i.§.vnde q̃rit ſm pau.de ca.in.d.l.ꝓperan̄.in
prin.C.eo.Sed ꝓ prima opi.facit.c.i.de ſolu.iũcto.c.ſi
de pac.li.vi.⁊ ꝙ tradit frede.de ſenis ꝯſilio xc.⁊ ꝙ no.
glo.in verbo numerãduꝫ in.c.ſtatutũ de ꝓben.li.vi.in qui
bus tradit ꝙ ad hoc vt fiat redit⁹ ad ius cõmune cõcedũ
tur q̃ alias nõ cõcederẽtur facit etiã qd̃ dicem⁹ in.c.fi.j.de
dila.⁊ ꝙ tradit in.l.pecuniarijs.ff.de ferijs in quib⁹ dici
tur ꝙ qñ iudex dedit minoreꝫ dilatõneꝫ quã ſit a iure coĩ
diſpoſitũ põt facili⁹ multiplicare dilatões ⁊ qꝛ vt dixi ſ̃s
de facili redit ad naturã ſuã ꝓ ſecũda tñ opi.facit qꝛ ſicut
inſtãtia iuris cõis bono publico ne lites eſſent inmortales
fuit introducta vt dixi ita ⁊ hec inſtãtia iuris municipal̃
ergo pari paſſu debẽt ambulare cogitabis qꝛ doc.nõ tan
gũt Aduerte tamẽ qꝛ ſi tẽpus a ſtatuto eſſet ꝑfixũ iudici ⁊
pena appoſita ſi nõ expediat.j.dictũ tempus ꝙ põt tunc
cõſenſu ꝑtiũ inſtã.ꝓrogari ⁊ iudex eo caſu nõ icidit in pe
nã vt no.bal.in.l.petẽde in fi.C.de tẽpo.in integ.reſti.fa
cit qd̃ ipſe no.in.l.ſi ideo.C.de hijs quib⁹ vt indig.alle.
no.ꝑ cy.i.l.i.C.q accu.ñ po.Add̃ hec ad ea q̃ dixi ſupra
eo.art.xij.in fi. Itẽ ꝓpt̃ difficultatẽ actoꝝ ſi cã nõ potuit
expediri.j.terminũ ſtatuti põt ſentẽtia ꝓferri poſt tẽpus in
ſtãtie ſtatuti ſm bal.in autẽ.clericis.C.de epiſ.⁊ clericis
⁊ illud adde ad id qd̃ dixi in xiiij.art.in fi.Et ad materi
am vide oio q̃ dicã.j.in xxi.prin.arti.⁊ trib⁹ ſequẽtib⁹.

Tertiõ caſu d̃ inſtã.ſtatuta ab hoĩe puta iudici delega
to ſtatuta eſt certa inſtã.vtꝝ poſſit dicta inſtã.ꝓrogari
⁊ ſit dubiũ qd̃ ſtatuta etiã iuriſdictõni videat̃ ⁊ dic ꝙ ſic
dummodo fiat.j.ꝑfixum temp⁹ iudicij ad qd̃ vide ꝙ la
te dixi in.c.de cauſ̃ ſupra de off.dele. Et vide qd̃ dixi i
v.prin.arti.in prin.Et ꝑdicta ꝓcedũt i inſtãtia cauſe pri.

Circa ſm mẽbꝝ vtꝝ inſtã.cauſe appella.poſſit ꝓroga
ri dic ꝙ ſic ſiue ſit iuris cõis ſiue municipalis ⁊ hoc proce
dit tã ꝑ expꝛ̃ſſum cõſenſuꝫ quã ꝑ tacitũ ſm glo.⁊ doc.in.l.
properã.C.eo.de quo late ꝑ io.an.in ſpe.in ti.de ap.§.
nunc breuit̃ in magna addi.vnde ẽt ꝑ ꝯpromiſſuꝫ põt fie
ri prorogatõ vt in cle.quã diu de app.⁊ in autẽ.ſed tamẽ
C.de tẽp.app.⁊ in corꝑe in ti.d̃ ap.§.i.col.viij.⁊ an ⁊ qñ
propt̃ impedimẽtuꝫ inſtã vel dormiat vel currat ⁊ det̃ re
ſtitutõ dixi late in.c.ex rõne.j.de ap.⁊ quare facili⁹ cur
rat in cã principali quã in cã appel.dic qꝛ in cã pri.min⁹
eſt ꝑiudiciũ cũ nõ ꝑeat ius ſed in cã ap.ꝑiret ius Aduerte
tñ qꝛ poſito qd̃ inſtã.cauſe ap.eſſꝫ ꝑempta quo ad priua
tũ ꝯmodũ tamẽ iudex ex offõ põt procedere ſi ẽ aliqd qd̃
ꝑtinet ad publicũ intereſſe vt in.c.ꝯſtitutus.j.de ap.

Circa xvij.prici.art.ꝑ quos act⁹ ⁊ qualit̃ inſtã.valet
ꝓrogari clara patꝫ deciſio ex hijs que dicta ſunt in.i.ar.

Circa xviij prin.arti.vtꝝ inſtã.trãſeat in ſucceſſorem
vniuerſalẽ dic vt dixi in.c.qꝛ gu.ſupra.e

Circa xviiij.prin.arci.vtꝝ inſtãtia trãſeat de vna per
ſona ꝑticulari ad aliã de hoc dic vt late dixi i.d.c.qꝛ gu.

Circa xx.prin.art.vtꝝ inſtan.trãſeat d̃ vna cã in aliã
cauſa ꝑpone exemplũ facta eſt inq̃ſitõ de vulnere ⁊ ex illo
ſequit̃ mors vtꝝ ſequit̃ cõdẽpnatõ ex dicta iſtan.cois opi
dicit qd̃ nõ de quo dic vt late tradit bar.i.l.damni infec.
§.ſabini ff.de dam.infec.⁊ vt dixi late in.c.veniẽs.j.de
accu.in vij.q.i.q ij.prin.art.⁊ tetigi in.c.qualit̃ el ij.eo.ti.

vel pone exempluꝫ ſi formata eſt inquiſitõ ſuꝑ infamia ⁊
⁊ teſtes d̃poſuerũt ſuper veritate criminis ñ põt ex illa in
ſtan.inquiſitõnis puniri vt dixi in.d.c.qualr̃ i.ix.art.q.l.
Et aduerte qꝛ vbi quis ꝓpt̃ ineptitudinẽ inſtan.repel
litur nõ ſolũ ab inſtãtia ſed etiam a meritis cauſe nõ põt
obmiſſa inſtãtia non rite inchoata deducere illud in aliaꝫ
inſtantiã vt eſt tex.in cle.cõſtitutõneꝫ v̓ſi.inſuꝑ ⁊ ibi nota
ui poſt io.de imo.de elec.no.etiã qd̃ ex proceſſu in cã ci
uili nõ põt ſequi cõdẽpnatio in criminali guil.in.l.ex mor
te.C.ad.l.acqui.

Circa xxi.prin.art.vtꝝ aduerſus lapſum temporis in
ſtan.detur aliqd̃ remediũ.

Primo dic ꝙ ſic nã ſm pe.poſſet ferri ſentẽ.ex eiſdem
actis de quo dic vt vt dixi in x.arti.

Secũdo poſſunt cõpetere remedia de q̃bus in xvi.ar

Tectio poſſunt repeti acta qd̃ dixi in.d.xvi.art.fal.i.

Quarto põt ſuccuri ꝑ viã reſtitutõnis in inte.etiã reſp
ectu maioris etatis.

Quinto ꝑ viã actionis de dolo d̃ quib⁹ duob⁹ reme
dijs dicã in tertio ſequẽti art.

Sexto per repetitõneꝫ expẽſaꝝ tã a reo quã ab actor̃
cuius culpa ꝑiret inſtan.vt dicaꝫ in xxiij.prin.arti.

Septimo agẽdo cõtra iudicẽ ad penã ⁊ intereſſent di
cã in xxxi.prin.arti.

Et hec ꝓcedũt i cã princ.in cã v̓o appel.dant̃ remedia qꝛ
qñqꝫ ꝯſuantur epo qñqꝫ datur reſtitutio qñqꝫ actio de do
lo ſm ꝙ dixi poſt doct.in.c.ex rõe.j.de appel l.

Circa xxij princi.art.vtꝝ tẽpus inſtãtie currat ſi ſtetit
per iudicẽ glo.in.l.ſed ⁊ ſi ꝑ ꝑtoreꝫ in prin.ff.ex quib⁹ ca
uſis ma.ſentit qd̃ tẽpus nõ currat ⁊ ſentit bar.in.l.iij.ff.d̃
ap.recipi ſed glo.in.l.ꝓperandũ.§.ſin aũt vtraqꝫ tenet qd̃
currit ſed dat̃ reſti.⁊ tenet ibi bar.bal.⁊ doc.⁊ idẽ bal.in
l.arbitrio.§.dolo.ff.de dolo.

Tu diſtingue qd̃ aut loquit̃ de cauſa principali aut d̃
cauſa appellatõnis.

Primo caſu inſtan.currit ⁊ dat̃ reſtitutio ſecũdũ cõeꝫ
opi.quã tenet bar.in autẽ.de ap.§.ad hoc ⁊ gl.in v̓bo iu
diciũ in autẽ.vt ſponſalitie largitates.§.hec quoqꝫ ſancti
mus ⁊ bal in autẽ.itẽ ſi app.C.de tẽpo.ap.⁊ ꝫab.⁊.d.m.
hic nõ ob.ꝙ tradit bar.in.d.l.iij.ff.de ap.recipien.qꝛ põt
reſponderi ꝙ bar.nõ dicit ibi qd̃ inſtãtiã dormiat ſeu cur
rat ſed ꝙ ſit iudex a quo admiſit appel.ab interlocutoria
vel per ſuꝑiorẽ ad quẽ appel.eſt trãſmiſſa eſt inhibitoria
ſed ſuſpenſa eſt iuriſdictõ iudicis a quo ſed nõ ſequit̃ ergo
nõ currit inſtantia ⁊ hoc ꝓbat̃ etiã ex rõne qꝛ ſi ipedimen
tum facti nõ operat̃ vt nõ currat inſtan.vt qꝛ iudex ſiue ef
fectus furioſus vel infirmus vel mortuus.j.tẽpus inſtan.
alius nõ eſt ſurrogatus currit inſtã.vt ꝓbat̃ in.d.l.ꝓpe
ran.§.ſin aũt a cõtrario vbi tex.vult ꝙ ſi de tẽpore inſtã.
aliq̃d ſuꝑ eſt quãdo alius ſubrogat̃ iure ſupplet̃ an⁹ ergo
a cõtrario ſi nõ ſuꝑ eſt nõ fit ſupplectõ ⁊ ſic currit qꝛ hoc d̃
notat̃ per v̓bum ſuppleat vt in.c.i.de ſa.nõ reite.⁊ in.c.
ſuꝑ q̃õnem in prin.ſupra de off.dele.⁊ in.c.cũ marthe.j.
de celeb.miſſa.Fortius ergo non ob.ipedimento iur.ꝓpt̃
admiſſaꝫ appe.vel trãſmiſſã inhibitoriaꝫ qꝛ iſta ẽ regula
ꝙ magis operat̃ impedimentũ facti neceſſariũ quã iuris
vt in.l.queſitis.ff.de re.iudi.iunctis no.in.l.ex quacũque
ff.de iud.⁊ in.l.ij.ff.in ius vocan.vt eant ⁊ hijs que la

le dixi in c. veniēs. ī. de accu. vbi dixi ꝙ ad excusandum aliquē ꝑpt impedimētum facti admittit̄ qlibet etiā; si sit infamis vel mulier vt tradit̄ in. l. seruum quoq; §. publice ff. de ꝓcur. ⁊ tamē nō admittit̄ ad excipiēdu; de impedimēto iuris vz ꝙ iudex. sit excoicat⁹ infamis vel similis vl̄ saltem hec impedimēta equalit̄ operātur vt tradit̄ in regula impossibiliū de re. iur. li. vi. Sit ergo ɔclusio cōis ꝙ instan. currit si stetit per iudicē sed dat̄ restitutō p. d. l. sed ⁊ si per p̄torem. Sed aduerte q₂ pau. de cast. in. d. l. ꝓperā. §. sin aūt vtraq; vult ꝙ currat sed qđ nō dat̄ restitutio si lesus ex ꝑemptōne instātie sit maior q₂ cū restitutō de hoc casu nō det̄ minori nisi in subsidiū vt. d. l. ꝓperan. §. fi. mlt̄o min⁹ dabit̄ maiori dēt igit̄ iste agere cōtra iudice; qui fecit litē suā ⁊ vide que dicā. ī. in. xxxi. art. ꝙ quidā dictū est satis notabile ⁊ optime facit ille tex. nec. ob. lex. ij. ⁊. d. l. sed ⁊ si ꝑ p̄torem in prin. ⁊. §. ait pretor q₂ arbitror ꝙ ibi loquitur qn̄ ꝑit actio vnde videtur posse distingui. quod aut ꝑit nō solū instātia sed etiā actio ⁊ datur restitutō facit ꝙ dixi in xvi. art. in ij. mēbro prin. ⁊. l. arbitrio. §. dolo. ff. de dolo aut ꝑit sola instan. facto vide ⁊ nō datur restitutō nisi sit minor in subsidiū. vt. d. §. fi. sed vt dixi cōpetit remediu; cōtra iudicē. Sed aduerte q₂ ille. §. fi. nō loquitur de impedimento iudicis sed tutoris vel curatoris de quo dicā in xxv. arti. sed eadē videtur esse rō. Sed cōtra p̄dicta; opi. d. l. ⁊ si sine. §. fi. ff đ. mino. nisi etiā maiori ɔpetit restitutō pōt dici ꝙ ibi loquitur de impedimēto cōtingēte in ꝑsona ꝓpria ꝑpt ꝙ nulla alia ipsi leso daretur subuētio nisi daretur restitutō sed in termiuis nostris subuenitur leso q₂ cōpetit actio cōtra iudicē cogitabis q₂ doc. nō tāgunt Et vide que dicā in duobus sequētibus arti. Itē p p̄dicta ɔclusione nunc venit in mētē ꝙ nō detur restitutō postquā sibi alio remedio ordinario agēdo cōtra iudicem pōt subuenire q₂ ꝑpt ipsum remediū ordinarium cessat extraordinariū vt in. l. cause. ff. de mino. Arbitror tamē equu; esse ꝙ si iudex nō esset soluendo daretur restitutō nec ob. §. fi. in. d. l. ꝓperandū vbi tex. videt̄ denotare specialitatē in pupillo ⁊ minore q₂ respōdeo ꝙ cū regula sit ꝙ ēt maiori ex iusta cā detur restitutō vt. ff C. ex quib⁹ causis maio. per totum merito non debet summi ibi arg. a ɔtrario sensu cessat qn̄ per ipsum iura corriguntur vt in. l. ij. C. de cōdic. insertis. Itē secūdo no. ꝙ in cā appel. an ꝓpter impedimētū iudicis currat instā. dic vt late dixi in. c. ex rōe ī. de ap. ⁊ sic est expeditū secūdum mēbrꝝ

Circa xxiij. prin. art. quid si stetit per ꝑtes quo minus cā. ī. tēpus istan. fuerit expedita an currat tēp⁹ ⁊ si currit detur aliquod remediū similit̄ distingue duo mēbra.

Primū de cā principali.

Secūdo de cā appellatōnis.

Circa primū distingue aut impedimētum ꝑuenit ex ꝑte agentis sine culpa sua vt patet q₂ fuit effectus infirmus furiosus vel qd simile ɔtigit ⁊ instātiā currit sed datur restitutō vt in. l. ⁊ si sine. §. fi. ff. de mu. si vero culpa sua aut neglientia temp⁹ labitur currit instātia ⁊ nō datur restitutō sed cōdēpnatur in expensis vt. d. l. ꝓperan. nec excusat̄ ratōne infirmitatis vel sexus q₂ in hijs que tēdunt ad formā ⁊ rigorē iudiciorꝝ tales ꝑsone nō excusant̄ vt no. bal. in. l. iuris ignorātia. C. q admit. ad bono. pos. possunt aut impedimētum ꝑuenit facto rei cōuenti ⁊ glo. no. sentit qđ instan. non currat sic intelligo tex. nostrꝝ qr ꝑpt subterfugia rei. ⁊c̄ vt dixi supra in iij. lec. sed cōiter reprobatur vt dixi ibi do. an. hic dicit ꝙ currit sed datur restitutio allegat nota. per bar. in. l. arbitriū. §. dolo. ff. de dolo sed bar nō loquitur ibi de fcō ꝑtis sed de īpedimēto tertij de quo dicā. ī. in sequēti prin. arti. dicit tamen. d. m. hic qđ hoc dictū videtur equum ne aliquid depeat ꝑti ⁊ ne dispō. d. l. ꝓperā. violēter ex dolo ⁊ malitia ꝑtis tn̄ conclude vt voluit bar. ibi ⁊ etiam ɔcludit hic. d. m. ꝙ cōtra istum reum datur actio de dolo ad dāpna ⁊ interesse ⁊ plac; mihi cū alias de facili posset ledi dispositio. d. l. ꝓpearndu; si concederet̄ r̄stitutō inintegrum ad instā. decursam q₂ posset vna ꝑs alteri cōfiteri deceptōnem ⁊ sic restitueretur ne igt̄ circūueniatur dispō. d. l. ꝓperandū ꝑmittat̄ qđ agatur actione de dolo vt exp̄sse dicit tex. in. d. §. dolo ibi dū dicit ne aliter obseruātib⁹. l. circūscribatur arbitror tamē quod optima sit cautela ⁊ plaries in practica obseruaui ⁊ feci ꝙ actor cōpareat ⁊ petat ꝓnūptiari instā. ꝑemptam fcō ⁊ culpa rei cōuenti ⁊ petat ac faciat illū ɔdēpnari in expēsis vt expresse sentit bar. in. d. l. ꝓperan. in. §. illđ ꝓculdubio in fi. vbi dicit ꝙ officiū iudicis durat ꝑemp. istan. vt possit declarare ꝑpt cuius culpā dolū aut factū instan. ꝑijt ⁊ ipsam ꝑtem in expensis cōdēpnare p. l. si p̄les. C. quō ⁊ qn̄ iud. ⁊ ꝙ no. in. l. i. ⁊. ij. C. vt infra certū tēpus crialis quō terminetur ⁊ ideo cōdēpnabitur reus i expēsis in casu predicto ⁊ rō est in ꝓmptu q₂ qua rōne punit̄ actor in expensis si negligēs fuit eadē ratōne ⁊ fortius si ꝓpter dolū cauillatōnes ⁊ subterfugia rei couenti instan. ꝑijt cū dolus p̄pōderet culpe vt in. l. itē si obstitrix. ff. ad. l. acqui. ⁊ no. in. c. plerūq; supra de rescrip. vel saltē debeāt in hoc reus ⁊ actor iudicari a pari vt in regula nō debet actori. ff. ⁊ in vi de re. iu. ⁊ ideo alias dicebā in. q. de facto ꝙ cū p frustratorias appellatōes rei instan. cause pri. ꝑijsset ꝙ debebat ɔdēpnari in expensis ex dictis ratōnibus ⁊ q₂ ille qui appellat dicit̄ manifestus ɔtumax vt in. c. fi. de dolo ⁊ cōtu. li. vi. ⁊ in cle. vnica de dolo ⁊ cōtu. vnde licet ꝓ eo etiam procedat sentētia tamē debet cōdēpnari in expēsis vt in. d. l. ꝓperandū. §. sin autē Quinimo ēt si ēet actor ⁊ p ipso actore ɔtumaci ferret̄ sentētia licet nō fiat cōdēpnatio expensarꝝ tamē in cōdēpnatōne expēsarꝝ tāto minus debet recipere quanto minus esset p̄cepturus in summa ei debita si nō fuisset cōtumax de qua summa expense deducūtur vt d. §. sin aūt ad ꝙ vide ꝙ late dixi in. c. calūpniā. ī. đ pe. in. v. pri. art. in v. secūdo mēbro facit ad p̄dicta ꝙ singu. no. glo. magna circa mediū in. c. i. de rescrip. li. vi. ⁊ ꝙ no. in. c. ante pe. ī. de excep. vbi dicit̄ ꝙ licet ꝓ excipiēte sit ferenda sentētia tamē dēt cōdēpnari in expensis pro tēpore quo iudiciū fuit retro nullum vt dixi in. d. c. calūpnia; in vi. arti. Adde tamē q₂ si statuto caueret̄ ꝙ instan. duraret per tres mēses ⁊ aduersari⁹ petit dilatōe; que ē vltra tres mēses ꝑpt testes in lōginquis ꝑtib⁹ agētes qđ talia statuto nō obstāte poterit tamē iudex de cā cognoscere ⁊ valebit ꝓcessus ⁊ sentētia vt dicā in xxv. art.

Sed quero circa p̄dicta pone qđ iudex debet expedire causam criminalē. ī. lx. dies ticius fuit accusatus de homicidio ⁊ cōuictus p testes demū ipse accusat⁹ ⁊ cōuict⁹ vel alios accusat dictos testes de falso vtrꝝ ꝓpter hāc litis pendētiā possit diffinitō prime cause retardari ⁊ instā. ꝓrogari maxime si tēpus apponeretur instan. so. cy. in. l. i. C. qui accu. nō possu. ⁊ post eū bal. ibi lati⁹ ꝑ plures col. prope fi. tractat hāc. q. ⁊ refert aliquos ɔcludere qđ iudex

ɔdēpnabit ɔuictu saluo ⁊ reseruato ꝙ si postea apꝑierit qꝺ
testes falsum dixerint ꝙ cōdēpnatō habeat ꝓ nō facto in
terim nō pōt fieri executō vt in.l.si pecuniā.ff.si cer.pe.cō
cludet amē bal.cū cy.⁊ ray.ꝙ iudex debeat supsedere in
prima cā ⁊ cognoscere de falsitate testiū ⁊ ꝙ prima instan
tia intelligit̃ ꝓrogata qꝛ cū de vita hominis agat̃ dēt iu
dex multū ponderare qꝛ agit̃ vt i autē.vt iudices sine quo
quo suffragio in secūda col.⁊ ꝑ no.in.l.si quis vltro.ff.de
qōuibus ⁊ hoc est veruꝫ si illi testes q necessaria faciebant
ꝓbatōneꝫ redarguunt̃ de falso si autē p̄ter eos qui redar
guunt̃ de falso remanēt in numero sufficiēti nō suspēditur
ꝑ.l.i.C.de qōuib⁹ facit lex.i.in fi.ff.quēad.test.apꝑiant ⁊
⁊ hāc opi.sequit̃ ang.de are.in tractatu maleficioꝝ.

Sꝫ vlterius quero pone ꝙ de maleficijs ɔmissis retro
ꝑ sex mēsex ante initiū sui officij potestas nō pōt cognosce
re vt est in hac ciuitate statutū mō cōtingit ꝙ a die comissi
maleficij antequā trāseant dicti sex mēses ptās inquirit vł
ꝑ accusatōeꝫ ꝓcedit de dicto maleficio sed qꝛ inquisitō vł
accusatio de iure nō habuit sua substātialia iudex vel ꝑs
fecit emēdatōnē inquisitōnis vel accusatōnis ponendo sub
stātialiā ⁊ ipsam debito mō formādo sed tamē hoc factū
est post dictos sex mēses a die ɔmissi maleficij an hoc fie
ri posset ita nō obstet p̄scriptio temporis so.dic quod non
ita dicit bar.se de facto terminasse in.l.edita.ij.col.vsi.
⁊ per hoc determinat̃.q.de edēdo allegat.ff.de addul.in
l.accusaturus ꝙ singularit̃ no.qꝛ quotidie pōt cōtingere ⁊
ꝑ hāc etiā viā poteris ꝓuidere amico tuo ipsum accusan
do ne alius accuset ⁊ accusationē inualide formando.

Circa secūdū membꝝ principale de appe.vtꝝ ꝓpter
impedimētuꝫ ꝑtis ꝓrogetur instātia vel currat ⁊ detur re
stitutio vide qꝺ late dixi post doc.in.d.c.ex rōe.j.de ap.

Circa xxiiij.prin.art.quid iuris si stetit ꝑ tertiuꝫ aut ꝑ
casum vel impedimētū necessariū alit̃ ꝓueniēs quā colliga
tur ex p̄cedētibus arti.quo minus cā fuerit expedita.j.tē
ꝑus instā.vtꝝ instā.ꝑeat similit̃ distingue qꝺ aut loquitur
de instan.cause prin.aut de instan.cause app.

Circa primū casum vel mēbꝝ principale dic' qꝺ aut
stetit facto tutoris curatoris actoris vel ꝓcuratoris pupil
li aut minoris ⁊ hoc casu nō datur restitutō nisi in subsidi
um sed agitur cōtra tutorem curatorē actorem procurato
rem vel fideiussoreꝫ ⁊ eoꝝ heredes vt est tex.in.l.ꝓpope.
.§.fi.C.de iud.⁊ sic sequitur ꝙ instā.currit ⁊ ꝑit si vero
stetit seu ꝑit instā.alterius fcō dic qꝺ currit ⁊ nō dat̃ resti
tutō sed agitur de dolo cōtra ipsum tertiuꝫ ad interesse si
est soluēdo alias fit restitutō ad litis in.l.arbitrio.§.dolo
ff.de dolo ⁊ ibi bar.⁊ no.in autē.vt spōsalitie largitas.§.
huiusquoqꝫ Si vero instā.ꝑijt propt̃ casum fortuitū aut
simile impedimētū dic qꝺ necessaria est restitutō vnde vi
di cōsultū qꝺ licet tempore instātie supueniat tanta pestis
qꝺ ius nō reddatur.tamē instātia currit primo ꝑ.l.i.§.si
quis propt̃.ff.de iti.actuqꝫ priua. Secūdo ꝑ.l.sed ⁊ si ꝑ
p̄torem.§.ait p̄tor C.ex quibus cauſ ma.Tertio per.l.ij.
ff.si quis cautōnibus maxie ibi si nō est copia iudicis.
Quarto ꝑ no.per bal.in autē.itē si appel.C.de tēp.app.
Quinto per.l.properā.in pricipio que indistincte vult qꝺ
currat. Nec ob.qꝺ ex quo nō pōt agere nō debet currere
p̄scriptō qꝛ talis nō ē impedimētū iuris ſꝫ facti iō currat
⁊ datur restitutō vt.l.attilianus de ſuitu.p̄di.rusti.⁊ in.l.
fi.ff.de eo per quē factū erit facit.d.l.properādū.§.sin aūt

vtraqꝫ inquātū dicit de morte in personā iudicis cōtingen
tis Nec ob.qꝺ traditur per bar.⁊ doc.in.l.mulier.ff.de
ꝑscrip.qꝛ loquuntur de p̄scrip.lōg.tēp.⁊ actu extra iudici
ali Nec ob.l.i.ff.de diuers.⁊ tēpo.p̄scrip.⁊.l.domin⁹.ff.
de calūpnia qꝛ locūtur ꝺ tēpore vtili qꝺ nō currit impedi
to ⁊ ita ēt potest respōderi ad.l.i.§.dies.ff.qñ ap.sit ⁊ ad
l.miles.§ sexaginta ff.ꝺ addul.nō ob.l.interdū.ff.ꝺ iud.
qꝛ nō dicitur ibi qꝺ nō currat instā.sed qꝺ propt̃ causas
positas dātur dilatōnes petētib⁹. Non ob.qꝺ ꝑs que in
nichilo deliquid nō debet pati penā nā cursus instā.non
fuit statut.in penā sed ne lites fierēt imortales ⁊ propterea
subueniat̃ sibi per restitutōnem in integ.vt dixi.

Circa secūdum casuꝫ vel mēbꝝ princi.de causa app.
dic vt late dixi post doc.in.d.c.ex rōne.

Circa xxv.prin.arti.vtrū aliquo tēpore seu casu pro
cessus gest⁹ seu sentētia lata vltra tempus instātie tenet si
milit̃ distingue qꝺ aut loquit̃ in causa principali aut ap
pellatōnis.

Circa primū casum dic qꝺ aut loquimur de instātia
iuris cōis ⁊ videt̃ qꝺ processus postea gestus nullomodo
teneat qꝛ eū ipō iure ꝑeant oīa acta ordinaria vt dicam
in xxviij.prin.art.ideo sentētia non valet ad qꝺ vide qꝺ
dixi in xi prin.art.Et hoc verū nisi pars re integrata fuis
set ad instan.per viam restitutōnis in integrum secūduꝫ
ea que dicūtur in.§.p̄cedēti ⁊ hoc tenet bar.i.l.scire opor
tet.§.aliudꝫ.ff.ꝺ excu.tu.⁊.d.m.in.c.de cauſ supra ꝺ off
deleg.Aut loquimur de instan.abbreuiata ex forma sta
tuti ⁊ distingue ꝙ aut sumus in casib⁹ in quibus instan.
nō currit propter vba in statuto apposita ſm ea que dcā
fuerūt in trib⁹ ꝓximis precedētia⁹ art.vel ſm opin.eoꝝ
qui voluerūt qꝺ simplicter possit cognosci ⁊ procedi vi
gore instan.iuris cōis per ea q̄ dixi in xv.art.sed ſm aliā
opy.cōem q̄ hēt ꝙ ēt infra temp⁹ instātie iuris cōis quā
do tēpus est statutū instan.seu.cause dicēde ꝙ extra cas⁹
spāales nō possit post tēp⁹ ꝓcedi sed ꝓcessus ⁊ sententia
essent nulli.Adde ēn ad hec que dixi in.xxiij.princ.art.in
duabus vltimis.q.Nota.tamē singularit̃ ꝙ si statuto ca
ueretur ꝙ instātia duraret ꝑ tres mēses ⁊ aduersarius pe
teret dilatōnem que est vltra trea mēses ꝓpter testes in lō
ginquis ꝑtibus agentes ꝙ hoc casu nō ob.statuto possꝫ ꝺ
causa cognosci vltra dictū tēp⁹ instā.⁊ valeret ꝓcessus ⁊
sentētia vt in sy.no.in.l.si cū ipse de excusatōnib⁹ tutoruꝫ
⁊ hoc.ibi bar.facit ꝙ no.glo.⁊ tradūt doc.in.c.ꝺ cauſ ꝺ
off.dele.⁊.d.m.in.c.sup eo.el.ij.j.de ap.quasi in fi.

Insup etiā singularit̃ no.ꝙ cōfessus maleficium etiaꝫ
perempta instā.pōt cōdēpnare vt no.bal.in.l.properādū
in fi.prin.C.eo.⁊ rō descēdit ab hijs que dicā.j.in xxvij.
prin.arti.qꝛ perēpta instā.nō perimit̃ cōfessio de quo lati
us ibi videbim⁹.

Circa ſm casum vel mēbꝝ respectu cause ap.dic ꝙ in
casib⁹ i qb⁹ instā.nō currit ipō iur̃ ꝓcess⁹ ⁊ sentētia vltra
tempus instant.tenent in casibus vero in quibus currit
non tenet sententia si reperitur lata sine ordine iudiciario
vt dixi ⁊ probat textuꝫ.⁊ glo.in cle.pe.de appel.⁊ glo.⁊
pau.de cast.in.d.l.ꝓperan.in fi.prin.⁊ adde qꝺ dixi in
vi.art.in fi.ꝙ tñ limita nisi per viā restitutōis in integruꝫ
instā.per ea que dicta sunt superius in trib⁹ ꝓx.p̄ce.art.
Et adde que dicta sunt in.c.ex rōne de app.

Circa xxvi. prin. arti. vtrū aliqua cōcedātur ppt̄ timorem pemptōnis instan. que alias nō cōcederent breuit̄ dic ꝙ sic q2 ad iudicē spectat facere vt cā. ĩ. tēpus instā. expediat ⁊ in hoc pōt ipse puidere etiā inuitis ptib9 vt. d. l. pperandū in fi. p quē tex. dicit bar in. l. vnica. C. vt que de sunt aduocatis ptium ꝙ iudex pōt etiā ptib9 nō petētib9 assignare terminū ad pbādū vt possit cām expedir̄ p quo tex. in. l. iij. in fi. C. vt. ĩ. certū tēp9. Itē postq̄ testes iurauerunt pōt iudex etiā pte nō requirēte eos exaīare vt cām expediat ita dicit bal. in. l. ij. C. de edēdo p. l. si quādo. C. de testi. insup pōt ppt̄ breuitatē tēporis instātie breuiores ⁊ p̄cutiores dilatōnes dare quā sit a iure statu. dūmodo nō sic abbreuiet ꝙ oīo ius ptis absorbeat statuēdo tā breuē ꝙ ps nō possit pbar̄ p. l. tutor q reptoriū. §. i. ff. de admi. tu.

Aduerte tamē q2 p̄dictā. q. late disputauit lamber. de rāpo. ⁊ incipit. q. statut. est ⁊ pro pte negatiua ꝙ nō possit abbreuiare dilatōnes iuris allegat.

Primo. l. petēde. C. de tēpo. in inte. resti. vbi reo dar̄ dilatio excedēs metas instan.

Secūdo mouet̄ per. l. fi. C. de dila. iuncta. l. intra vtile in prin. ff. de mino.

Tertio allegat. l. si quis fili. C. de in offi. testa. iuncta. l. contra maiores eo. ti.

Quarto mouet̄ per. l. quinquēniū. ff. de addul.

Quinto mouetur per. l. ordinē. ff. de ferijs.

Sexto per. l. pperandū. §. sin autē. C. eo.

Septimo per. l. vnicā in fi. C. vt omnes tam ciuiles q̄ militātes.

Octauo per id ꝙ dicim9 de inuētario in. l. fi. §. sin aūt C. de iure delib.

Nono per notata in. l. i. ff. de ferijs.

Decimo per id qḋ tradit̄ in autē. de hijs qui ingrediuntur ad appellādum. §. si vero neut̄.

Undecimo mouet̄ per regulā. l. ij. §. pe. ⁊. l. si lōgius. ff. de iud. ⁊. l. hec aūt. ff. ex quibus causis in poss. eatur vbi traditur ꝙ ppt̄ absentiā sepe iuris solēpnia relaxant̄.

Duodecimo mouet̄ per illud generale pbatōnum facultatē nō esset augustādaz vt in. l. quoniā in fi. C. de hereti. ⁊ in. l. i. C. de dila. ⁊ in. c. i. ĩ. de dila. incōtrariū allegat.

Primo dicta. l. petende in princ.

Secūdo q2 phibitō ne peat instā. est cois iudici ⁊ litigatorib9 vt. d. l. pperandū in prin.

Tertio per id ꝙ traditur p doc. in. d. l. pperan. i quātū volūt ꝙ solutio vigore sentētie late finita instātia possit repeti.

Quarto q2 huiusmodi solutōes etiā de partiū cōsensu nō debēt tolli C. de legi. in. l. nō dubiū.

Quinto per id ꝙ habet̄ in autē. de testi. in. §. i. ⁊. §. q2

Sexto per no. in. l. i. ⁊. ij. C. vt infra certum tempus.

Septimo per notata in. l. fi. C. de dila. ibi occasione nec vlla.

Octauo q2 si dilatōnes iuri dari deberēt ⁊ nō possunt abbreuiari derisoria essent statuta abbreuiātia instā. vñ soluebat. q. cōcludēdo dilatōnes abbreuiari posse per no. per azo. in ti. de dila. in prin. p qua decisione facit ꝙ supra dixi. subdit tamē ꝙ si iudex existimauerit ex iusta cā dilatōnes dādas vltra metam in hoc facere poterit per iura incōtrariū allagata ꝙ optie pbar̄ in. l. si cū ipse. ff. de excu. tuto. Et adde qḋ dixi supra in xxv. principali arti. ⁊ aduerte q2 lābert9 loquit̄ de termino apposito instā. per statutū nō autē de termino dato ab homine. predicta vidi per io. an. in addi. spe. in ti. de dila. §. dilatōnum. v. s3 pone ꝙ cā qui sic residet ⁊ ibi cōcludit spe. dilatōnem abbreuiari posse si vero causa cōmitteret̄ decidēda ab homine ĩ. certū tempus puta. ĩ. mēsem tradit host. ⁊ io. an. in. c. de causis supra de off. dele. ⁊ io. an. ⁊ doc. in. c. sup eo. el. ij. ĩ. de ap. ⁊ conclusio ē ꝙ si talis cōmissio emanauit de partium cōcordia iudex adueniente termino p̄fixo ⁊ vna parte petēte ad petitōnez dicte partis pronūpciauit q̄uis altera pars cōtradicat petēs terminū ad probādum de iure suo q2 ex quo a principio cōsentit in ipsum terminū talis terminus obtinet v. cē peremptorij adeo vt cōclusionis loco cēseat̄ nisi forte nouum ⁊ in excogitatū impedimētum emergat ita ꝙ probatōnes inducere nequiuerint ergo cañ vel iure cōi vel restitutōis beneficij subuenit̄ ar. c. cordi. de app. li. vi. ⁊ eoꝝ que dcā sunt in p̄ced. art. Si vero alterius dumtaxat partis consensu termin9 fuit prefixus tūc ad petitōez eius qui sic cōsensisset sentētia nō differret̄ sed alteri pti q̄ nō cōsensit nec p̄iudicabit quo minus ad probādum de iure suo debet moderatas habere dilationes ppt̄ breuitatē instātie tēporis ad quod vide spe. in ti. de sentētia. §. sequit̄ in fi. Aduerte tamē q2 vt ibi dicitur ⁊ vt tradit in. d. c. sup eo ꝙ si reus qui in termino non cōsensit obtinuerit vlteriores dilatōnes quas actor qui cōsensit ꝙ hoc pderit ipi actori q etiā. ĩ. easdē dilatōes poterit de iure suo docer̄ ⁊ no. in. d. l. petēde sit ergo cōclusio general̄ ꝙ vbicūq3 iudex videt aliqḋ fieri cā moderande litis dēt sup hoc puidere ⁊ illud remouere ⁊ ppt̄ hoc minoꝝ etiā terminū dilatōnum abbreuiare ita dicit ia. bu. in. l. ij. C. de fal. p. l. fi. C. de asser. tollē. ⁊. l. pperandū. C. eo. vbi ēt hoc idē dicit pau. de cast. Aduerte tamē q2 ꝙ dixi de termino dato ab homine dēt intelligi ⁊ limitari ꝭm ea que dixi in. v. prin. arti. in prin. ⁊ in xi. arti. in vi. fal. al's. v.

Ulterius etiā notabis ꝙ ppter causas p̄dictas pōt iudex pcedere etiam dieb9 feriatis in vtilitatez hominum ne iudicialis instā. euanescat arg. c. cōsuluit de off. dele. ⁊ c. sequēti ꝭm spe. in ti. de ferijs. §. pe. v. pe. ⁊ dicit ibi io. an in addi. post guido. de suza. istud est veꝝ si mō in hijs ferijs iudex nō incidit culpa sua vel ptium al's secus per. l. si feriatis in fi. ff. de ferijs ⁊. l. si de meis. §. fi. ff. de arbi.

Circa xxvij. princi. arti. vtꝝ pempta instā. peant acta vt fugiam9 lōgā distinctōez pcedā per cōclusiones.

Prima cōclusio sit ꝙ acta etiā ordinaria non pereunt pempta instā. quo ad hunc effectū vt pbēt sic fuisse facta vnde quādocūq3 sint acta in publicā formā p notariuz redacta fidē faciūt qḋ ita fuit facta nō solū inter easdē psonas in eadez cā sed etiā inter quascūq3 personas ⁊ q̄ncūq3 ⁊ in quacūq3 cā ꝭm bar. in. l. cū lite mortua. ff. iud. sol per l. gesta C. de re. iud. ⁊. l. cū res. C. de pba. ⁊ ꝙ no. in. c. q̄m cōtra. ĩ. de pba. ⁊ est tex. iūcta glo. in. l. cū antea in fi. C. de arbi. tradit cy. in. l. desiderium. C. depositi nā ex quo querit̄ vtꝝ fuerit facta probāt ēt perempta instā. ita tenet bar. bal. ⁊ pau. de cast. in. l. is apud quē. C. de eden. facit ꝙ no. in. l. qui rome. ⁊. l. augerius. ff. de verbo. ob. ⁊ qḋ tradit specu. in ti. de fide instru. §. satis vtilem.

Secūda cōclusio sit ꝙ acta ordinatoria qualia sunt libelli oblatio citatio lit. cōt. satisdatio iuramē. calūp. delatiō iuramāti ⁊ similia peunt perēp. instā. vt. d. l. cū lit. mortua hec tamē cōclusio pcedit quo effect9 causandos in su

tuꝝ ita vt eis feraṫ sentētia ⁊ sic quo ad effectꝰ recipiētes
instā. ⁊ etiā causā siue ipi effectus recipiētes istātiā sint ꝑ
fecti put etiā acta celebrata vt dixi in ꝓcedēti conclusione
siue sint perficiēdi ita tenet inno. in. c. causamqꝫ. ĩ. de testi.
glo. cy. bar. bal. ⁊ ang. in. d. l. ꝓperā. §. i. C. eo. bar. bal. ⁊
pau. de cast. in. d. l. is apud quē vbi dicūt qꝺ noua instā.
desi derat noua acta ⁊ per hoc reprabāt opy. pe. de qua
dixi supra in xi. arti. secus est quo ad effectꝰ iā causatos
ab ipis actis ordiatorijs ēt i eē ꝓductos ñ respiciētes ipaꝫ
instā. qꝛ tals ñ pimūt pēpta instā. sꝫ remanēt valida vnꝺ
actōis ꝑpetuatio facta ꝑ lit. cōt. remanēt valida vt i. l. i. C.
ꝺ pscr. lō. tēp. ⁊ i. l. fi. C. ꝺ psc. xxx. āno. ⁊ idē dicēdum de
effectu qui insurgit. s. ꝙ ꝑ lit. cōt. actō fiat trāsitoria in here
des vel qꝺ possessoꝛ ꝑ lit. cōt. ꝯstituaṫ in mala fide. Nam
isti effectus durāt etiā pēpta instā. secūdū inno. ⁊ doc. i. d.
c. cāmqꝫ el. i. ĩ. ꝺ testi. ⁊ tenet gl. cy. bar. bal. ⁊ ang. i. d. l. ꝓ
perañ. §. i. ⁊ bar. ⁊ ang. in. d. l. cū litis mortua ⁊ bar bal. ⁊
pau. in. d. l. is apud quem ⁊ bal. in. l. ij. C. de fruc. ⁊ lit. ex
pen. licet glo. ibi sentiat cōtrariū Aduerte tamē qꝛ bar. in
d. l. cū lite mortua dicit ꝙ tales effectꝰ nō extendunt se ad.
alias personas ꝑ. l. cū notissimi. §. sed ⁊ si quis. C. de pscri
xxx. vel. xl. anno. ⁊. l. i. C. de pscrip. lō. temp. ⁊ qꝺ no. in.
naturalit. ff. de vsuc. nec extēdūt se ad nouā instā. si fiat ex
noua cā vel alia vt. l. fiscus in qone. ff. de iur. fisc. que limi
tatio placet ang. in. d. l. cū lite ⁊ sic habes vnā limitatōnē
ad dictā cōclusionē. sed in solēpnibꝰ ferijs non pōt aliquo
mō ꝓcedere ita tenuit guido in. l. sciēdū. ff. qui satisd. cog.
⁊ ꝑ dcā opi. facit ꝙ tradit. ĩ. in. c. sequēti de re. temp. ꝑit.
⁊ sentit glo. in. l. i. ff. de fer. ⁊ spe. tenet in ti. ꝺ sentē. §. seq
tur v. qd si cā ego vero semꝑ tenui cōtrariā sentētiā ꝑ tex.
in. l. sꝫ ⁊ si ꝑ ptorē. §. si ferie. ff. ex quibꝰ cau. ma. vbi tex.
dicit ꝙ imputet sibi actoꝛ si in ferias solēpnes incidit ⁊ lꝫ
cū qō eēt ꝺ fcō quidā aduocati dicerēt ꝙ ille tex. allgabaṫ
ꝺ solēnibꝰ hoc ē i honorē iductis oñdebaꝫ ꝙ imo ille tex.
appell. solēpnes ad draꝫ repētinaꝝ ꝓpt rōnē ibi positā ⁊
qꝛ appell. solēniū feriaꝝ veniūt ferie messiū. ⁊c. vt no. azo.
in summa in ti. de ferijs ⁊ dicā. ĩ. in ru. de ferijs ⁊ ad hoc
etiā facit ꝙ no. glo. ⁊ archidi. xv. q. iiij. c. fi. ⁊. d. m. ĩ. in. c.
se. ⁊ hic indubitāt ꝓcedit quando aliqua culpa pōt impu
tari iudici vel ꝑti. Non ob. l. de meis. §. fi. qꝛ respōdebam
ꝙ ille tex. ꝓbat ꝙ sentētia iudicis nō tenet dicit ibi ꝙ arbi
ter nō cogaṫ sentētia dicere diebꝰ feriatis qbus iudex non
cogiṫ nisi dies ꝯpromissi sit exitura sentit ꝙ iudex licꝫ dies
sit exitura ñ cogiṫ ⁊ licet arbitria sit rdacta ad istar iudici
orū vt. l. i. ff. ꝺ arbi. tñ in hoc differūt et est rō differētie in
ꝓmptu qꝛ iudiciū reddiṫ iuitū. l. inṫ stipulā. §. i. ff. ꝺ arbi.
sꝫ cō ꝓmissa ad volūtatē ꝑtiū ꝓcedūt ⁊ dicūṫ fauorabilia
ꝓpt fugiendos strepitus iudiciorum vt no. bal. in. l. qui se
patris. C. vnde liberi ꝑ. l. fi. ff. fa. herciscūde ⁊. l. iiij. C. de
patria potestate allegabā etiam qꝛ iura dicūt sentētiā con
valere data tali tēpore feriato si ꝑs cōtradicit ⁊ soluꝫ exci
piūt qñ res esset tēpore ꝑitura ⁊ maxie cū etiā velint eo ca
su quo esset tēpore ꝑitura lis vt cogaṫ ad lit. ꝯt. ⁊ nō ad sē
tētiā ergo lōge minus debet cōpelli ad sentētiā quādo non
lis sed instātia solū esset peritura cum ꝺ nouo possit incho
bari ⁊ ita iudicatū fuit licet sentētia iā esset scripta incōtra
rium facit ꝙ no. spe. in ti. de sentētia. §. iuxta vs. itē ꝙ nul
la rōne tpis qꝺ ꝑpetuo notabis qꝛ quotidie pōt cōtingere

Secūdo limitaṫ nisi quis fuisset absolutus ꝓpter libel
lum male exceptū ita dicit bal. in. l. ij. C. de fruc. ⁊ lit. expē
sis allegat hosti. ⁊ io. an. in. d. c. cāmqꝫ. ĩ. de testi. qꝛ iudici
um male fundatū nō interrumpit pscrip. ex hoc infero su
mēdā esse cautelā qꝛ si suꝑ instātia nichil est pronūptiatū
nec suꝑ ineptitudinē libelli qꝺ ad vidēdum ⁊c. vtꝝ ꝓdicti
effectus inducātur ⁊ resultēt inspiciēdum esset vtꝝ libellꝰ
fuisset aptꝰ vel nō.

Tertio vidi limitari nisi lis sit cōt. cuꝫ ꝑsona lgittima
casus est notabilis in. l. i. §. primo iūcta glo. ff. ꝺ admi. tu

Quarto limitatur nisi lis essꝫ cōt. apꝺ iudicē in cōpetē
teꝫ tex. est in. l. si pr. C. ne ꝺ statu defunctoꝝ ⁊ ita no. bal.
in. l. fi. C. de pscrip. xx. anno. sed circa ꝓdicta dubitaṫ qꝺ
ꝺ effectu malefidei ꝑpetuato ꝑ lit. cōt. respectu fructuuꝫ
vtꝝ ꝑeant ꝑempt. instā. circa qꝺ glo. in. l. ij. C. de fruc. lit.
expen. tenet qꝺ ꝑeat bar. vero tenet cōtrariū in. d. l. cū lit.
mortua ⁊ idem cy. pe. ⁊ sequaces vt dicit bal i. d. l. ij. ⁊ te
net bu. bar. bal. iac. an. ⁊ moderniores in. d. l. properañ.
§. i. C. eo. ⁊ bal. in. l. si is apud quē. C. de edē. qꝺ tñ limi
taṫ bar in. l. fiscꝰ in. q. ff. de iure fisci in instan. nouiṫ intꝑ
tata ex eadē cā secus ex alia qꝛ effectus ciuiles ad alia nō
trahūtur vt. l. ij. §. diuus. ff. ꝺ iure fisci ⁊. l. cū notissimi. §.
sed ⁊ si quis C. de pscrip. xxx. anno. sed aduerte qꝛ repetē
do cōclusum fuit cōtra ꝓdictā cōeꝫ opi. per quēdā notabi
lē scolarem. d. fabianū de mōte sancti sabini mouebatur
primo qꝛ iste effectꝰ qꝺ possessoꝛ malefid. teneaṫ ad fruc
tꝰ ēt ciuiles fm bar. ergo nō trahiṫ ad aliā causā vt statiꝫ
dixi. Secūdo qꝛ fructꝰ debēṫ iudicis offō mercenario.
l. terminato. C. de fructibꝰ ⁊ lit. expen. ergo ꝑemp. instan.
perijt tale officiū vt. l. iiij. C. depositi sed ad hoc posset sa
tis faciliṫ respōderi. Tertio mouebaṫ qꝛ dimittēdo labi
instātia videṫ tacite renūptiare vt in. l. si eo fm bal. de ne.
gest. ergo perēpta dicaṫ vt. l. postquā liti. C. de pac. qꝛ re
mittētibꝰ actōes suas ⁊c. vt. l. queriṫ. §. cū vēdito. ff. ꝺ edi.
edic. Quarto qꝛ peremp. instan. etiā debet accidēs re
manere vt. l. i. C. delati. libel. tol. sed ita est qꝺ lit. ꝯt. est ꝑ
emp. vt supra dixi ⁊c. istud argu. nō cōcludit qꝛ si cōclude
ret ꝑirent omnes effectꝰ causati a lite ꝯt.

Quinto mouetur qꝛ sola lit. ꝯt. nō facit quem teneri ad
fructus ꝑcipiēdos nisi sequitur sentētia ꝯdēpnatoria quia
si absoluitur apparet iuste litigasse ⁊ sic nō tenetur ad fru
ctꝰ facit ꝙ no. bar. in. d. l. fiscꝰ itē facit. l. ex diuerso. ff. de
rei ven. ibi ne dictꝰ fructus lucro faciat.

Sexto mouetur quia si ꝑēp. instātia cōceditur aliena
tō ꝙ est magis fortiꝰ fructuuꝫ ꝑceptō ꝙ est minꝰ ⁊ sic in
fert ꝙ instā. ꝑemp. est mera causata ꝓpt quā tenetur quis
ad fructꝰ vnde ēt infert ꝙ lite mortua pōt possessoꝛ vsum
fructū rei petite in aliū transferre. Non ob. qꝺ no. bal. in
l. ij. C. de fruc. ⁊ litis expē. inquātū vult qꝺ ex quo lis est
cōtestata possessoꝛ teneaṫ de culpa ꝑ. l. sihomo. ff. ꝺ rei
ven. ⁊ sic teneṫ de fructibꝰ qꝛ respondetur ꝙ teneṫ si sequiṫ
sentētia ꝯdēpnatoria secꝰ si ꝑit instā. Preterea ē alia
ratō in culpa in qua versatur quasi delictū qꝫ in fructibus
q percipiūtur fm naturā rei. Nō ob. qꝛ licet ꝑeat instā. du
rat interpellatō qꝛ negatur hoc si nō sequiṫ. sententia esset
enim absurdū ꝙ quis in perpetuo staret in suspenso. Nec
ob. d. l. fiscus in. q. a cōtrario sensu qꝛ nō debet sumi cōtra
rius sensus eo qꝺ resultaret absonꝰ intellectū per rōnes su
periꝰ allegataꝫ qꝛ nō secuta sentētia potuit iste habere sē
per iustā causā litigādi ⁊ sic nō fuit in mala fide que iusta
cā excusat nō solū ab expēsis sed a qua cūqꝫ pena iuris vl
canonis vt no. bal. in. d. l. ꝓperan. Nec ob. qꝺ daret effec

ꝰ quo ad impetrādā ꝑscriptōnē vt.l.i.C.ꝺ ꝑscrip.lō.tē. qꝛ istō est rōne magni ꝑiudicij ꝙ ꝟsaē in amissione rei ꝙ nō vertiē in ꝑceptōne fructuū q cōcedūtur vnicuiqꝫ bonefi dei possessori ita residet ꝑfatꝰ repetēs.

Ego vero arbitror distinguēduꝫ tria mēbra.

Primū quādo post lit.ↄt.⁊ factis ꝓbatōnibꝰ nō erat ꝓbatū ꝺ iurē actoris sꝫ appebat ipꝫ ꝓbasse mime icūbētia

Secūdū quando apparebant ipsum plene probasse.

Tertiū qn̄ erat fcā sola lit.ↄt.sꝫ n̄ erat ꝑcessū ad ꝓbat.

Primo casu dico ꝙ ꝑēpta instātia ꝑit effectꝰ malefidei quo ad ꝑdictū effectū fructuuꝫ ⁊ ita ꝑcedit cōclusio ꝑfati repetētis qꝛ ex quo ꝓbatōnes apparēt nō legittime seu nō cōcludētes seqē purgatā ēe suspitōeꝫ ipsiꝰ cōuēti ⁊ oēs effectꝰ malefidei ipsiꝰ Secūdo ꝟo casu si apparꝫ ꝙ actor plene ꝓbauit qꝛ hec acta in.d.ꝑte inducūt notariū vt in .c olim de ꝟ.sig.⁊ dixi in.c.vrā.ꝭ.ꝺ coha.cle.⁊ muli.videē vero cātā ⁊ firmata malefides ⁊ scia rei aliene vnde licet instātia ꝑijsset tn̄ durat iste effectꝰ ⁊ hoc videtur quādo ꝓbatōnes essent publicate ⁊ reꝰ esset illas ꝑcunctatus sicut in simili dicimꝰ in testibꝰ post didicita testificata vt latiꝰ dixi in cle.ij.de testi.⁊ in.c.fraternitatis de testi.⁊ esset talis ꝙ tales ꝓbatōnes intellexisset per se vel aliū sed quādo ignorasset ꝓbatōnes essꝫ magis dubium ⁊ ꝓ nunc nō intēdo decidere ꝓpē iustā causaꝫ ⁊c. Insuper etiā intelligiē ꝙ dictū est nisi ex aduerso reus aliqd ꝓbasset ꝓpē ꝙ obfuscasset ⁊ dubias reddidissꝫ ꝓbatōes actoris ita ꝙ deberet absolui ar.no.ꝑ glo in regla qui cōtra iura de re.iu.li. vi. Tertio vero casu quādo nulla esset facta ꝓbatō sꝫ solūmodo fcā lit.cōt.si ꝑemp.est instā.nō possū cape qualiter sit causata malefides qꝛ cū illa cā cōsistat in conscia ⁊ sciētia rei aliene nō pōt dici iste reꝰ ꝓpē lit.cōt.habere aliquā rei aliene sciētiā vt patet ex se ⁊ dubitatō que forte orta fuit ꝓpē lit.cōt.videtur sublata ꝓpē ꝑemptōnem instā. ex quo actor nō fuit causā ꝓsecutus ⁊ ꝑdicta distinctō in ditio meo pro nūc videē posse adhiberi respectu ꝑscriptōnis inquātū diceremus ꝑscriptōōē impediri propē malaꝫ fidem ꝑ c.fi.ꝭ.ꝺ ꝑscrip.⁊ regulā possessor malefidei. Nec ob.l.i.de ꝑscrip.lon.tēpo.qꝛ loquiē respectu ꝑpetuatōnis propē intetruptōnem ⁊ diligētiā illiꝰ qui esset lit.cōt. ⁊ ita obtinui in practica ⁊ ꝑdcā notabis qꝛ nouissima sunt

Tertia cōclusio sit qꝺ acta probatoriā seu ad veritatis indaginē ꝑtinētia nō ꝑeunt ꝑeremp.instā.hoc probaē i.c. causamqꝫ el.i.ibi per inno.⁊ io.an.⁊.d.m.ꝭ.de testi.tenēt dy.bar.⁊ an.i.l.cū lite mortua.ff.iud.sol.⁊ doc.ibi ⁊ cy. ⁊ doc in.l.properan.⁊ tradiē etiā in.l.cū antea.C.de ar. ⁊ glo super ver.defensionis in cle.sepe de ꝟb.sig.⁊ no. in l.iubemus.C.de lib.cā ⁊ dicit io.an.in addi.spe.in ti.ꝺ iud.dele.§.restat ver.itē si instā.ꝙ ea in quibꝰ grāde ꝑiculū vertiē nō pereūt ꝑerēp.instā.bal.ēt generaliē dicit i. l.is apud quē.C.de eden.ꝙ acta probatoria nō pereunt per.l gesta.C.de re.iud.qꝛ publica fides nullo tēpoꝛē ꝑerit vt.d c.cām ⁊.d.l.pe.C.de arbi.⁊.l.publicari.C.ꝺ testa. ⁊ in.l at qui.§.si deletum .ff.ad.l.acqui.⁊ tenet hosti. i summa eo.ti.§.que sint necessaria.ꝟl.licet instā.⁊spe.it.i de istro. edic.§.satis vtilē ꝟ.licet error ⁊ ex predictis infertur ꝙ cōfessiones facte nō pereunt ꝑerēpta instā. secūduꝫ prefatos doc.ꝙ procedit ēt si processus fuit inordinatꝰ ⁊ no.io. an post inno.in.c.super hijs de accu.⁊ probatur in.c. pisanis ꝭ.de resti.spo.⁊ ibi no.inno.⁊ in.c.cū dilectꝰ ꝺ ordi.cog.. ⁊ in.c.i.⁊.ij.ꝺ accu.in.vi.inno.in.c.qualiter el.ij. ꝺ accu

bar in.l.si cōfessus.ff.de custodia reoꝝ sentit glo.in.l.si filiuꝫ.ff.de lib.cau.⁊ an.in.d.q. que incipit astensis miles Henricus boic in.c.ex parte de cōfess.io de imo.i cle. cōstitutōneꝫ de elec.⁊ ibi dixi. Aduerte tamē qꝛ ꝑdicta illatō procedit in vera cōfessione secus in ficta que insurgit ex nō facta responsione ad positōnes ⁊ articulo⁊ secundū formā.c.ij.de cōfess.li.vi.hoc sentit bar.in. l. eius qui delatorē.ff.de iure fisci vbi vult ꝙ talis cōfessio ficta cuꝫ solum ab ipsa instātia fomētū recipiat nō facit fidē in alio iudicio incōrarium tamē viꝺ allegatū eo qꝺ plꝰ videtur oꝑari ficta ↄfessio quā vera vnde si vera cōfessio remaēt ꝑerēpta instā.fortius debet remanere ficta que ē maioris potētie ꝙ patet qꝛ vera cōfessio pōt reuocari docto.de errore vt no.in.l.error.C. de iur.⁊ fac.igno.⁊ in. l.i. C. de cōfess.⁊ bal.in.c.fi.de cōfess.vbi per doc.sꝫ ficta cōfessio nō pōt reuocari per errorē qꝛ in ea nō cadit error vt traditur in.d.c.ij.sed mihi oio placet ꝑcedēs opi.quā tenet bal in.l.is apꝺ quē C.de eden.⁊ ita tenet ang.de are. in tractatu maleficioꝝ in ꝟ.quid si index coll.cc.qui dicit idem tenere bal.super addi.spe.in ti.ꝺ accu.ꝟ.⁊ no.⁊ ita alias optinui in practica ⁊ inducebāqꝛ nō est cōueniens ꝙ talis cōtumatia inducat duo specialia cōtra l.i.C.de dolo per ea que induceret si aliud diceremus induceret enim confessionem ⁊ cōfessionis auctoritatē per quā validareē absqꝫ validitate iud.⁊ sic indubitanē hec opi.ꝑcedit data i iudicio iualiditate pro qua facit iudicij iualiditatē qꝛ si non tenꝫ iudiciū nō tenꝫ iussus iudicis si n̄ iussus nō ē ↄtumax ⁊ sic nō est ficta cōfessio ⁊ quāuis vera cōfessio nō exigat ordinē iudiciariū tn̄ iussus iudicis per queꝫ induciē contumatia videtur exigere qnimo etiā si iuditiū tenet nō videē ficta cōfessio oꝑari ꝑemp.instan.ꝭm qꝺ dixi in opi. bar. ⁊ sentit pau.in.d.l.is apud vbi dicit ꝙ ficta probatō nūquā ob ē in alia cā ⁊ inter easdem personas per no.in.l.iij C.de fide istru.iuncta.l.ij.§.diuus.ff.ꝺ iure fisci ⁊ sic pꝫ ⁊ ex opi.d.bal.ꝙ ꝑdicta ↄclusio vēdicet sibi locū in omnibus fictis probatōnibꝰ ⁊ adde que dicā in sequētibus.

Secūdo inferē ex predictis ꝙ attestatōes recepte nō ꝑeūt ꝑerempta instātia ita tn̄t doc.in iuribꝰ ⁊ locis allegatis in prin.ꝑdcē iij.ↄclusionis ꝙ procedit ꝭm spec.in ti. de fide instru.§.satis vtiliē si testes mortui sunt sed si viuunt poterunt examinari ꝭm gl.⁊ vin.ꝭ.ꝺ testibꝰ.c.ꝑsentatu ⁊.C.e l.fi.⁊ ibi ꝑ goffredū bal.vero in.l.is apud quem.C.de edē.dicit ꝙ si sūt publicati daē electō ꝑti si velit illos ꝑducere vl' alios examinari facerē ꝭꝫ formā.l.fi.C.ꝺ testi.⁊ sic vult ꝙ illā.l.fi.que loquiē in arbitris habeat locū ēt in iudice ⁊ idē sentit bal.in.d.l.ꝓperan.quidā volūt qꝺ illa.l. nō habebat corā iudice vt ibi not.⁊ tradit pau. in.d. l.is apud quē de quo dic vt dixi in.d.c.ꝑsentata .Sed in iudice debemus dicere ꝙ si testes sunt publicati attestatōes recepte fideꝫ faciūt in alia instan.inter easdē personas sꝫ si testiuꝫ dcā nō sunt publicata tūc in alia instan.nō valent nec possunē publicari vt tradit bar.in.l.i in fi.ff. ꝺ hijs q̄ infrau.credi.⁊ bal in.l.is apud C.de eden.vbi sentit hoc esse veꝝ nisi testes repetanē alias videē sentire ꝙ fidē non faciāt ⁊ ita allegat no.per doc.in.l.ij.iij.⁊ iiij.ff. de hijs q̄ infrau.cre.facit qꝺ supra dixi in opi.vin.⁊ qꝺ statiꝫ subicio sed regulariē testes nō publicatā nō probāt vt no. glo. ⁊ bal.in.l.properandū .§.i. ⁊ in fin.l.⁊ rō est quia tunc ꝓbatio est vera ⁊ nō ficta tn̄ fal.in testibꝰ q recepti sūt tanqꝫ senes ⁊ valitudinarij ꝭm no.in.c.qm̄.ꝭ.ut lit.nō ↄt qꝛ dcā

ꝛoꝝ publicaꝫ poſtea ſine noua depoſitōe ſm bal.in.d.l.ſi
apud ad quod facit .l.geſta .C.de re.iud. Aduerte tamē
qꝛ ita demū teſtes publicati faciūt fidem in alia inſtan. ſi
atteſta.inſtā.que ꝑijt erāt rite facte ita vt atteſtatōes eſſēt
rite ⁊ valide recepte ſec⁹ ſi inſtā.fuiſſ; nulla vid ꝙ dixi in
c.fraternitatis de teſti in.x.prin.arti.v.xxviij.

Quarta princi.cōcluſio ſit ꝙ ꝑēpta inſtā.liberātur fid
iuſſores de iudicio ſiſti ⁊ iudicato ſoluēdo vt in.l.lit. mor
tua.ff.iud.ſol.⁊ ratio qꝛ abſurdu; eſſet ꝙ fideiuſſores re
manerēt obligati ꝑēpta inſtā.a qua ſunt obligati ꝑ.l.fide
iuſſor obligati.ff.de fideiuſ.⁊ idē ēt no.dy.⁊ bar.in.l.gre
ce.§.⁊ poſt lit..ff.de fide.inſtru .Quid aūt ſi acta vno ic
tu ſup eo.repetātur ſm ꝙ dixi ſupra i vi.arti .i prima fal
len.vtꝝ fideiuſſores iudicatū ſolui ſint liberati ang.diſpu
tat ⁊ cōcludit ꝙ ſic in.l.ſi ante accep.iud.ſol.Quid aūt in
primo decreto vtꝝ ꝑeat ꝑempta inſtā.⁊ ſic ꝑ lapſum triē
n. bal dicit qđ nō in.l.ꝯſentaneū i fi.C.quō ⁊ quādo iud.
Et aduerte qđ ea que ſnpius dcā ſunt i. d.art. ꝓcedūt tā
in iudice ordinario quā in delegato ⁊ ēt i arbitro qꝛ arbi
tria ſunt redacta ad iſtar iudicioꝝ vt.l.i.ff.đ arbi. ⁊ hoc
tenet glo.in.l.ſi de meis.§.fi.⁊ in.l. ſed ⁊ ſi ꝯpromiſſum ⁊
l.itē ſi vnus .§.i.⁊ ibi glo.ff.de arbi.⁊ ſpe.i ti.de arbi .§.
differt vlti.vt.ī.triēniū et no .in.l.cū antea.C.de arbi.itel
lige tamē faciēdo dr̄am in atteſtatōnib⁹ receptis inter iu
dicē ⁊ arbitꝝ vt ſupra dixi ſed i arbitratore nō ꝓcedit qꝛ
corā eo nō daꝫ inſtātia vide ꝙ dixi ſupra in.v.arti.

Circa xxviij.prin.arti.quid ſi inſtātia n̄ valuit vtꝝ ac
ta in ea facta habeāt aliquē effectū videꝫ dicēdū ꝙ non ſi
ſunt talia que recipiūt fogmētu; ab inſtātia ſecus ſi ab ea
nō recipiūt fogmētū ꝓut cōfeſſio de qua dixi in ꝑcedēti ar
ti.in ij.cōcluſione ⁊.ij.illatōne quaꝝ ſi aliquis abſoluiꝫ ꝓp
ter in eptā petitōnē ēt acta ꝓbatoria ⁊ grauis ꝑiudicij ab
ipſa inſtātia fogmētū recipiētia nō ꝓbāt vt dixi in arti. ꝑ
cedēti ⁊ vt dicūt hic hoſt.henrich boich ⁊ hoſt.i. c .cāmqꝫ
el.i.ī de teſti.

Circa xxix.prin.art.quis poſſit ꝓnūptiare inſtā.ꝑēp.
dicēdū arbitror ꝙ iudex corā quo cā fuit agitata. ꝑ.l.de
qua re.ff.de iud.etiā ſi fuerit dele.arg.illius.l. ⁊ glibet ēt
alius iudex corā quo de lite pēdētia opponereꝫ ⁊ replica
reꝫ de ꝑēp.inſtā.ꝑ.d.l.de qua re.

Circa xxx.prin.art.qualiꝫ ꝓnūptiādū ſit inſtā.ꝑemp.
⁊ de ſentē.abſolutoria ab inſtā.⁊ de ipſius forma ⁊ an ⁊
quādo ps ſit cōdēpnāda in expēſis breuiꝫ dic quo ad pri
mū ꝙ iudex nō debet abſoluere ſimplr̄ ſed deb; ꝓnūptiaꝛ
inſtan.eſſe ꝑēptā ſeu abſoluere ab inſtā .ꝙ ſi ſimpliciꝫ ab
ſolueret eſſ; ſentētia diffinitiua ſup petitis ideo nō valer;
qꝛ lata reperireꝫ abſqꝫ ordine iudiciario ꝑ ea q̄ dictā ſunt
in xxv.art.debet iudex etiā qui dictā ſentētiā ꝓfert expri
mere cauſam ⁊ declarare cuius culpa ſit ꝑēpt.⁊ illū in ex
penſis cōdēpnare vt.d.l.ꝓperan.§.proculdubio ⁊ ibi bal
C.eo.⁊ licet bal.ibi dicat ſolūmodo de actore ꝯdēpnādo
in expēſis ego hic intelligo quādo culpa actoris ꝑijſſet in
ſtantia ſed ſi culpa rei deb; iudex hoc declarare ⁊ ipſum
in expēſ ꝯdēpnare vt in xxiiij. arti. ⁊ ſi forte neqꝫ actoris
neqꝫ rei culpa ꝑijt ſed alterius puta tertij vel cauſa fortuiti
aut iuſti impedimēti dico qđ iudex debet abſoluere reu;
ab expēſis ꝑ ea que dixi in.c.calūpniā.ī.de pe .⁊ abſolu

tionis cām exprimere ſecudū ea que dixi poſt docto.in.c.
ſicut de re iud.ſi tamē nō exprimeꝫ ſentētia valeret vt ibi
dixi ⁊ arbitror ꝙ ſi culpa tertij ꝑijt tā actor quā reus pōt
ageꝛ ꝯtra illū ſ; ea q̄ dixi ſupra i xxiiij.art Et adđ ꝑdcis
ea q̄ dixi ſupra in xi.arti. Et aduerte qꝛ quādo quis
abſoluiꝫ ab inſtā.debet altera ps citari ꝑēptorie vt. d. l.
ꝓperandū.§.ſi quid vbi tex.dicit ter citare ꝙ ide; impor
tat ꝙ ꝑemptorie vt.l.tres denū. C.quō ⁊ quādo iud. idē
eſſ; tamē ſi vnica eſſet fcā citatō cū appoſitōne ꝑēptorij ſi
cut qn̄ procediꝫ ad diffinitiuā vt tenet pau.i.d.§. ⁊ ſiqui
dem ⁊ bald.in.c .i.de mili.vaſal.qui contumax eſt tenet
etiam bal.in addi.ſpe.ſuper ti.de ſentētie prolatōne ꝑ.l.
ꝑſenti.C.de hijs qui ad eccleſias ꝯfu tenet inno.in.c.cōſu
luit ſupra de off.dele.vbi dicit ꝙ ſecus eſt quando vnus
abſoluatur ab inſtātia vnius edicti qꝛ tūc nō ē neceſſaria
citatio de quo vide ibi per eū ⁊ per pau.in.d.§.⁊ ſiquidē
Et no.ꝙ taliſſentētia diciꝫ iterlocutoria gn̄mo dicit bal.
ꝙ diciꝫ merā interlocutoria ſ; pau.dicit eā ſimpliciter in
terlocutoriā ꝑ.l.⁊ barꝝ.ff.ſi ſui ven.⁊ idē bald. in.l.ij.de
epiſco.audi.⁊ bar in.l.ticia.ff. de accu. ⁊ vide ꝙ dixi in
d.c.examinata.

Circa xxxi.prin.arti.vtꝝ iudex teneꝫ ad aliquā penā
vel teneatur ꝑtib⁹ ꝑempta inſtā.qne facto ipſius ꝑijt bre
uiter dic ꝙ ſi fuit iudex poſit⁹ in magiſtratu vel dignita
te vſqꝫ ad illuſtrē gradū puniꝫ in libris.x.auri ſi vero fue
rit minor iudex punitur in lib.iij.auri fiſco ſeu erario ceſa
ris applicādis vt in.l.ꝓperandū.§.ſin autē vtraqꝫ.C.eo.
⁊ bar.bal.vr̄ ſentire ꝙ locū habeat etiā ſi ſteterit per iudi
cis negligētiā dū ſumāt illum tex. đ quo dcō ſatis dubito
qꝛ ille tex.loqꝫ qn̄ ſtetit ꝑ malicia iudicis ⁊ iō pau.đ caſt.
vr̄ melius ſūmare illū tex.dum dicit ſi per malitiā iudicis
ſteterit ⁊c ſi ego ſola negligētia abſqꝫ malicia ſtetiꝫ ꝑ iudicē
ſatis videꝫ eē ꝙ teneꝫ ꝑtib⁹ ad intereſſe per ea q̄ traduntꝫ
in.l.i.⁊.ij. C.đ pe.iud.qui male iud.⁊ ꝑ bar .ꝓbaꝫ in.q.
q̄ incipit a ſentētia vide ꝑ bal.in rep.in.l.i .§. proficiſci.ff
de offi.proconſul.⁊ vide per glo.⁊ doc.⁊.d .m.in.c.cū ſit
generale ī.de fo.cōpe.⁊ q̄ dixi ſupra art.xxij.Et adde ad
ea q̄ dixi ſupra arti.ix.fal.iij.

Circa xxxij.prin.art.qua pena teneanꝫ aduocati tuto
res curatores actores ⁊ ſimiles adminiſtratores dic ꝙ ad
uocat⁹ cuius culpa inſtātia ꝑit puniꝫ in lib. ij. auri appli
cādis errario ceſaris vt.d.l.properan.§.illo procul.Arbi
tror ēt ꝙ tenetur ꝑtibus ad intereſſe ad ꝙ faciūt q̄ dixi in
xxx.arti.tutores vero curatores actores ⁊ ſimiles tenētur
ad omnem iacturam cauſe quā partes incurrerūt ꝓpꝫ ꝑ
emptōnem inſtan.eo tamē modo ⁊ formaquibus dixi in
xxiiij.art.Et ex hijs deo duce expedita eſt late plene ⁊ or
dinate hec materia inſtātie que nūquā ita bene diſtincta
fuit facile ſtatu;.recepit.

Laus deo atqꝫ glorioſe virgini marie.

Finit vtilis tractatus de inſtantia Eximij.vtroqꝫ iure
Cōſultoꝝ Domini.Mariani.ſozini de ſenis .Impſſ⁹ luce
Per magiſtrū Henricū đ colonia. et Henricū đ haerlē
Opera iduſtria ⁊ inpenſa .v.iu.doc.dn̄i benedicti Cicco
lini.de Tuderto Tūc ibide; vicarij .dn̄i Lucani poteſta
tis ſub annis dn̄i.M.CCCC.lxxxxi. x.kalendas Au
guſti Hieronimo Bernardo tūc vexillifero.

Tabula huius operis.

Qualit̃ ꝓnūptiādū sit instā. ꝑēmp. in col. pe. v̄. circa xxx
Que sit pena iudicis cuiꝰ culpa perit instā. vid̄ col. vlti
ma ver. circa. xxxi.
Remediū an ⁊ quādo detur aduersus lapsum tēporis in
stantie vide collu. xviij ver. circa xxij. pri. arti. ⁊ col. se
Sentētia lata vltra tēpus instā. an aliquo casu aut tēpo
re valeat ⁊ quādo vide col. xxij. ver. circa xxv. pri. art.
Sentētia super peremptōne instantie an sit interlocutoria
an diffinitiua vide col. vltima ver. ⁊ nota ꝙ talis.
Tēpus instā. in cā appellatōnis icipit currere adie scie ibi
vide colūp. ix. v̄. circa. viij.
Tempus instātie an curtat si stetit ꝑ iudicē vide xviij. col
lumpna versi. circa xxij. prin. arti. ⁊ col. sequēti.
Tempus instā. an currat si stetit per ꝑtes quo minꝰ cā sit
expedita ī tēpus vide col. xix. ver. circa xxiij. ⁊ i dua
bus collump. sequētibꝰ
Tempore pestis aut alterius casus fortuiti an currat istā.
vide col. xxi. versi. circa primū casum.

Finis.

Incipit tractatus domini iacobi d̄ butrigarijs sub cō
pendio reductus ⁊ ꝑ aliquos positus in eius lectura. in. l.
i. ff. si quis cautōibus de terminis sub diuers̃ verboꝝ for
mis datis ⁊ assignatis. ⁊c.

Ueri cōmuniter cōsueuit super. l. i. ff. si qs caut.
An dies dati termini ꝯputet̃ in termino. ⁊ an di
es ꝯparitōnis ꝯputet̃ in termino. ⁊ adducitur. d.
l. ꝙ nō. Circa hoc aūt plenius volēs intēder̃ ad socioꝝ me
oꝝ atꝗ scolarium monita atꝗ ꝯtinua regimina laborare
⁊ sparsim posita sub breuiloco sermone cōprehēdere, duxi
hāc vtilē materiā cōpillar̃. Circa ꝙ dicas, aut iudex or
dinat sic dilatōnez, do tibi terminū seu dilatōnē triū vl' iiij
dieꝝ. vel do terminū tribus vel quatuor diebus. ⁊ tūc di
es dicti termini nō cōputat̃ in termino vt hic s̄m primam
opi. gl. Et meliꝰ ꝓbat̃ in. l. eū qui k'lis ver. plane de v̄.
ob. Sicut ibi enim dilatō est ordinata de dādo ad k'las.
⁊ nō porrigit̃ ad diē instātie k'laꝝ, ita nec ordinata duobꝰ
vel tribꝰ diebꝰ nō porrigit̃ ad istāte diē. Probat̃ ēt ter
tio, verbuz absolute positū debz intelligi i suo potētissimo
esse ⁊ toto integrali. l. i. ff. si ager. vecti. vel emphy. ⁊. ff. qū
ap. sit. l. i. § ꝙ in sentētijs extra de sen. exco. c. vlt. ff. de in
terro. ac. l. si sine. § qui interrogatꝰ ⁊. l. si defensor. § si ro
gatus. ff. de rei ven. ⁊. l. si in rem in prin. ⁊ qd̄ ibi no. sz ver
bū hoc tribus vel quatuor diebus est absolute ꝓlatū, ergo
debet intelligi in suo esse potētissimo ⁊ integrali. vt tota ⁊
ꝯpleta dies data videat̃. Sz hoc nō esset, dicēdo. diē dati
termini cōputari in termino, pone eniz ī hora tertie. vel no
ne aut vesꝑaꝝ datū terminū, ⁊ sic nō haberet hanc diē cō
pletā quā habere debet s̄m istoꝝ verboꝝ ꝯsonātiam.
Quarto ꝓbat̃ sic, nō est dubiū ꝙ in ambigua vel in gene
rali voce ꝓlata, ea potius est accipiēda significatō que vi
cio caret, supra de legi. l. in ambigua. Et cōmodissimū est
id accipi quo res de qua agit̃ magis valeat quā pereat. ī
de rebꝰ dub. l. quotiēs. ⁊ de verb. ob. l. quotiēs idē sermo.
⁊ de reg. iur. l. in obscuris. ⁊. C. de dona. l. sanctimus. § si
quis aūt ⁊. ī. de iud. l. solemus ⁊. l. si quis intentione, ⁊ de
ver. ob. l. interstipulātez. § i. ⁊ de re. dub. l. si tibi ⁊. l. quā
duos ⁊ de peti. here. l. illud de relig. l. possessor. § i. de do
na. inter vi. ⁊ vx. l. cū hic statꝰ. § si ābo ⁊ d̄ dona. cā mor
l. si hij qui Sed si diceres diē dati termini in termino cō
puari, hoc casu viciū insurgeret, hoc mō, pone iudicē ante
noctis tēpus dilatōnem statuere, qd̄ pōt extra d̄ offi. dele
gati ꝯsuluit ⁊ ꝙ no ⁊. i autē. d̄ iudicijs. § sedebūt ⁊ ibi no
ta. Si diceres istd̄ modicū diei artificial's ⁊ residuū diei
naturalis cōputari, iā tēpore incōgruo ⁊ incidēti in ꝑiculo
so laborare ꝓducere testes ⁊ instr̃a cogeret̃, ꝙ esse nō dēt
ī. de arbitris. l. si cū dies. § incōpromisso ⁊. § sed si aliqs,
⁊ de vsuris. l. mora in prin. ⁊ de ven. inspi. l. i. § mulier ⁊
de solut. l. si solutū ⁊ ar. C. ad. l. iul. de adul. l. graccus.
Preterea, pone datū terminū ad opponēdū ī ora vesꝑ
tina, si diceres diē termini cōputari vide absurdum sequi.
ꝙ cū iste dictator's exceptōnes suas ⁊ aduocatos quererz
⁊ scriptorē iudex a bācho surgeret ꝓut debet de iure per
dictū. § sedebūt ⁊ sic iste opponere ea die nō posset. ⁊ sic
ꝯputaret̃ ei tēpus nō existēti in negligētia, qd̄ esse non dēt.
l. ab hostibꝰ. § sed ꝙ simpl'r. ff. ex quibꝰ caus̃ ma. ⁊. l. qd̄
eniz eo. ti. C. de iure. do. l. in rebꝰ ⁊ de āna. excep. l. i. in fi
cū sy. ⁊ hec vera nisi iudex dixerit ⁊ exꝓsserit talē diez cō
putari in terio vt. d. l. euz q k'las. Aut iudex ordinat
sic dilatōnem, hinc ad tres dies, tūc secundum ista verba
latis est exꝓssuz vt ab hora date dilatōis incipiāt ipa di
latio. ⁊ cōputet̃ de momēto ad momētuz, quasi hoc sit ex
pressum ꝑ iudicē vt. d. l. eum qui calēdis de ver. ob. ⁊ sic
ꝯmuniter obseruatur ꝙ ꝓbat̃. ī. de cēsi. l. i. Et generalit̃
dico, ꝙ dies quo dat̃ terminꝰ nō cōputat̃ in termino, nisi
ex significatōne verboꝝ. vel ex intētōne iudicis dātis dila
tōnē ꝯtrariū apparz. Aut iudex sic dilatōez ordinat. vz
ī. x. dies vel. ī. diē iouis opponat. ꝓbz. vel cōpareat. ⁊ tūc
etiā die iouis vel. x. die poterit opponere vel cōꝑere aut
ꝓbar̃. Nā tota dcā dies iouis vl' decima ē d̄ t̃mino dies
supradicto. ī. de v̄. ob. l. si ita fuero stipulatꝰ. § si intra ⁊
ff. de suc edic. l. i. § ꝙ diximꝰ. C. de iur. delib. l. fi. § sin āt
dubius cū sy. Nā ꝙ die iouis fit, ī. seu intra diez iouis fit
⁊ nō vltra nec extra. l. pater. § fi. ī. ad. l. iulia. de addul.
Predicta aūt vera puto, nisi ꝑdicta dies iouis vel. x. essz
feriata, qr tūc cū daret̃ ad opponendū vel ꝓbandum non
ē de terio. Si vero daret̃ dilatio ad cōparēduz, tūc bn̄
puto in termino cōputari vt dicā inferius sup dictōe vsꝗ
Aut sic dixit, āte diē iouis, seu āte. x. dies opponat. ꝓbz.
vel cōꝑeat, ⁊ tūc dies iouis seu dies. x. nō cōputat̃ in terio
ī. de v̄b. ob. l. qui ante. ⁊ qd̄ ibi no. ⁊. l. eum qui. § qui ita.
⁊ qd̄ etiā ibidē no. Aut sic ordinat. vt hoc āno, hoc mēse.
hac settimana cōꝑeat, vel ꝓbet. vel opponat. ⁊ tūc totꝰ an
nus, totus mēsis, tota septimana est de dilatōne. ⁊ omnibꝰ
ꝑtibꝰ mēsibꝰ anni vl' ebdomade ⁊ diebꝰ vt. l. qui hoc āno
de ver. ob. insti. de ver. ob. § ois. Idē si dicat. hodie
ꝑ totā diem opponas vel ꝓbes, ipa die trāsacta ꝓcedere
nō pōt ꝑ. l. sine ꝑs C. de dila. ⁊ ꝑ. l. talis scriptura. § si for
te dele. i. licet videat̃ cōtra. l. liber homo. § i. de ver. ob. sz
nō ob. qr in legibus illis apponit̃ magis dies vt denotet
legatū ⁊ stipulatōnem puniri ⁊ sine tēporis intermedio ꝗ̄
cā dilatōnis inducēde, sed hic hoc verbū hodie apponitur
dilatōnis cā ad ꝓbādum, exspectādū, cōcludēdū, ⁊ delibe
rādū. Hoc veꝝ, nisi iudx dicat, hodie ꝯpareas corā iu
dice. vel alia similia verba per que apparere possit iudicē
hoc dicere cā ꝓcedēdi in negotio nō cā differendi, qr tunc
optineret ꝙ habetur in. d. l. liber homo ⁊. d. l. talis scriptu

fa.§.ꝙ ſi forte de le.i. alio mō inducendo illam.l.quam
ſupra. Aut ſic ordinat.vſq ad diē iouis.vel vſq ad ca
lēdas decēbris,⁊ tunc videt ꝙ dictō vſq ponat excluſiue.
⁊ ꝙ dies iouis vel calendarum non cōputet in termino.ĩ
de le.i.l.filius fa.§.i.⁊.ff.an per aliū cā ap.l.i.§.ſed ſi ea
⁊ ſupra de off.ꝓcōſul.l.meminiſſe. Ecōtra videt ꝙ po
nat incluſiue,vt.ĩ.de dolo.l.idē de le.ij.l.quidā.C.ð ſpō
l.i.de do.ca.mor.autē ꝙ locū,de ꝓcur.l.quicūq ⁊ i autē
ſed hodie ⁊ in autē vt ab illuſtrib⁹.⁊c.col.v.vbi vr̄.ꝙ po
natur excluſiue vt dies iouis vl̄ calēdaꝝ nō cōputet in ter
mino. Sed circa hoc ſolet diſtingui qꝛ aut tractam⁹
de odio ⁊ tūc dictio vſq ponit excluſiue.ſed hic tractam⁹
de odio Nā dilatōnes ſunt odioſe ⁊ eius materia eſt am
putāda.C.de ap.l.i.⁊ de tēp.ap.l.ij.in prin.⁊ ſic reſtri
genda.l.cū quidā delib.⁊ poſ.de mino.l.iij.§.minorē de
diuer.⁊ tēp.pſc.l.in vſucapionē ⁊ de trāſ.l.cū hij.§.qui
trāſigūt cū ſy. Mihi autē videtur verius ⁊ melius diſ
tinguēduꝫ.ſ.aut dilatō datur ad veniēdum,ſeu itinerādū.
⁊ ſoluēdum,aut ad deliberādū,ſiue ad opponēdū exceptō
nes,teſtes,inſtrā,⁊ ꝓbatōnes alias ꝓducendū,ad reſpōdē
dum ⁊ hijs ſemilia. Primo caſū,dico poni incluſiue ⁊
excluſiue ſecūdū ꝓportōnem tpis ad iter.ſcā dinumeratōe
ſecūdum.l.iſtā ⁊ ſm.l.initinere ff.de ver.ſign.⁊ hoc argu.
pulcherrimo ⁊ ſubtili qð ſumit ex.l.i.ĩ.de rebus dub.⁊
de ali.⁊ ci.le.l.cum vnus.§.fi.⁊ eo caſū quo includeret,ſi
incluſa dies eſſet feriata,puta qꝛ iudex dixit vſq ad dieꝫ
dominicū,tūc includit tm̄ vt veniat nō vt reſpōdeat ⁊ ſic
loquitur extra de dila.c.fi.⁊ ibi no.per hoſti.⁊ io.an.de
do.⁊ cōtu.c.dilecti ⁊ ibi per inno. Secūdo vero caſu.
dico qð ponit incluſiue.ĩ.de ver.ob.l.eū qui ita v̄.quam
diu,ꝙ eſt veꝝ,niſi verbū iudicis aliud importās hoc ipe
diret,forte ꝓpt̄ diē feriatā,vt puta qꝛ dixit iudex vſq ad
diē dominicū debeat cōpere,exceptōnes opponere,teſtes
⁊ inſtrumēta ꝓducere.Nā iſto tali caſu excluſiue ponitur.
vt.d.c.fi.ſecūdū aliā opi.⁊ verā in hoc caſū tātū. Non
ob.cōtraria,qꝛ dilatōnes ſunt odioſe ⁊ ideo āputāde ⁊ re
ſtringēde,qꝛ dilatō antequā ordinet odioſa pſumit,nec ē
de iure cōcedēda niſi prius ſaltiꝫ leuiter cā cognita.vt no
in.l.in pecuniarijs.ĩ.de ferijs ⁊ ideo reſtringenda.⁊ ita lo
quit pallegata.l.i.C.de dila. Sed poſtquā pcedenti
cā cognita data ē,cū apparet ex cā legiptima legittime or
dinata.ſ.cā inſtruēde litis erit fauorabilis ⁊ nō reſtringē
da,imo poti⁹ ꝯſeruāda ſeu āpliāda vt.l.ſiue ꝑs.C.ð dila
Aut iudex ſic dicit ad octo dies,ſiue ad diē iouis,ſiue
ad feſtuꝫ paſcatis,⁊ tūc dictō ad,naturā dictōnis vſq cōti
net vt.l.inſulaꝫ.§.i.ff.ſo.ma.⁊ extra de elec.c.bone el.ij.
in pri.⁊ ſic dicā ⁊ diſtinguā vt ſupra ꝓxie Quod auteꝫ
dixi,ꝙ cōputetur dies dati termini in termino qn̄ iudex
dixit hinc ad talē diē.quaſi index expſſerit,ideꝫ dico ſi iu
dex expſſerit,idē dico ſi iudex dixerit adie craſtina vſq
ad diē iouis.vel a die iouis vel āb hodierna vſq ad talē
diem,extra de ꝓba.c.licet.§.ex pmiſſis ⁊ de pſump.c.ad
audiētiā de verbo.ſig.c.abbate.§.nos igitur de in.iur.c.
⁊ ſi xp̄us ⁊ xxv.q.vi.c.ab hac die Idē ſi ſit appoſita dic
tio ex.vt ex die tali ⁊c.C.de dolo.l.fi.⁊ de in integ.reſti.l.i
in prin.prin.vel in.x.dies ⁊ tūc tota dies iouis ⁊ dies.x.ē
de termino.vt.l.lecta.v̄.ſed ſi die.ĩ.ſi cer.pe.licꝫ ad.l.me
miniſſe de off.ꝓcō.ibi ⁊ in aduētū videatur velle ꝯtrariū
.ſ.ꝙ excluſiue ponatur.ſꝫ ibi ideo ſic ponit,qꝛ alias prau⁹
intellect⁹ reſultaret,⁊ cōtra.l.vt in autē.de adminiſt.§.fi.

Sed hic quero,quid ſi dies iouis,vel dies.x.fuerit feri
ata,remotis cunctis oībus alijs opi.dico,ꝙ ſi dixerit.ĩ.x.
dies ꝙ debeat cōparere,opponere,⁊ ꝓbare,⁊ hoc duab⁹
rōnib⁹ ſimul iunctis Primo,qꝛ dies feriati ⁊ non feriati in
dilatōne cōputātur vt.d.l.ſiue ꝑs.C.de dila. Secūdo
qꝛ nō ſubuenitur ei qui tēpore,vel loco,vel mō aliquo alio
ſe aſtrinxit vt ſupra qui ſatiſd.cog.l.ſi fideiuſſor.§.neceſſ
arie.ĩ.eo.l.ij.§.ſi qs tn̄ ⁊.§.qd enim Nec ſubuenitur ei q
ꝓuidere potuit vt.ĩ.ex qbus cauſ ma.l.ſed ⁊ ſi ꝑ ꝑtorem
.§.ſi forte. De die enim.x.nō eſt dubiū ꝙ nō audit,cuꝫ
ſit feriata,nec debeat cōpere vt ſupra dixi in dictōne vſq
Si vero dixerit in die iouis,ſiue in.x.die ⁊ illa dies ſit fe
riata,inno.dicit,ꝙ pōt cōpere ⁊ ꝓbare die ſequēti,allegat
l.celſus.ĩ.de arbitris in.c.cūdilecti de do.⁊ cōtu.iaco.de
are.dicit ꝙ nō valet talis datō dilatōnis,alle.l.i.ĩ.de fer.
⁊.l.ij.in fi.ſupra ſi quis in ius vo.nō ie.Itē qꝛ nō debet ꝑ
ꝑte valere.⁊c.l.in hoc iudicio ĩ.fami.hercil. Alij dicūt.
ꝙ aut iudex expſſe dixit tali die feriata aut nō ⁊ alle.l.ij.
ĩ.que ſentē.ſine ap.reci.⁊.l.ij.C.quādo ꝓuo.nō eſt neceſ.
Quidā dicūt cōtra,vt ia de are.⁊ allegāt.C.de don.
ante nup.l.ſponſe.ĩ.de ver ob.l.exiſtimo extra de elec.c.
bone memorie ⁊ ita tenet do.reuerēdus cardi.de tudert.
Ego dico cū ia.ð are.⁊ allego ꝙ tali dilatō ſeu pceptū
nō tenet ꝑ iura ſupra alle. Non ob.c.cū dilecti,qꝛ ſalua re
uerētia ſumma noſtri pōtificis.ſ.inno.pape iij.ibi fuit fa
cta citatio vt cōpeat vſq ad feſtuꝫ beati iohānis.vnde ci
tatio ibi nō cadit in diē feriata,qꝛ vſq ibi ponit incluſiue
Secus autē quādo citatur vel datur dilātio iſto mō vt ta
li die cōpeat ꝓbet vel opponat,nā ante cōpere.ꝓbare.vel
opponere nō pōt nec debet,de die aūt feriata nō tenetur.
qꝛ lex nō vult,ergo noua dilatōne opuseſt. Nec placet ꝙ
die ſequēti venire debeat,quaſi ſint duo pcepta,qꝛ ſic ea
dē rōne qui hodie rome ꝓmitteret,qð lex nō vult inſti.de
v̄.ob.§.loca.ĩ.de eo ꝙ certo loco.l.ij.§.ſi quis ita. Ad
id aūt ꝙ vidētur duo pcepta reſpōdeo,ꝙ nō ē veꝝ,ymo
eſt vnuꝫ duo cōtinēs ⁊ ideo indiuiſibile,vt.d.l.in hoc iudi
cio ff.fami.herciſ. Non ob.d.l.celſus qꝛ ibi eſt vnum pce
ptū duo cōtinēs ⁊ a prin.fuit vtile ⁊ de iure tenuit ꝙ hoc
nō ē ꝑ.l.i.ĩ.de ferijs ⁊.l.fi.C.eo. Quouſq autē expe
ctari debeat dicā.ĩ.in v̄.dies aūt. Aut dixit ꝙ citra
diem cōpēt,opponēt vel ꝓbaret,tūc illa dies citra quam
cōpere ꝓbare ⁊ opponere debet nō includit.C.de reſti.in
integ.autē.ſi minor extra de ꝓba.c.licet cū ſy. Si ergo
Inno.ſnā opi.defēdere voluiſſet gladiū potētie ſumer de
buiſſet.ſ.faciēdo ꝯſtitutōnē ſue opi.cōſonā,ſꝫ ꝙ potuit no
luit ⁊ qð voluit.ſ.ꝑ mēdicata ſuffragia alioꝝ cōprobare
nō potuit. Dies aūt cōpītōnis nō videtur cōputari i ter
mino ſm oēs Sed cōtra hoc eſt ꝙ no.inſti.de ver.ob.§.
ois q̄r dic ad declaratōneꝫ huiuſmodi ⁊ oiuꝫ alioꝝ ſupi
oꝝ Aut dilatō dat abſenti aduenīēdum,⁊ tūc nō cōputat
vt hic,niſi de mēte iudicis appeat incōtrarium,vt qꝛ dixit
ĩ.x.dies.vel die iouis.vel in die iouis.vl̄ citra.x.dies.vl̄
etiā ſimilia v̄ba dixit Aut pſenti ad cōpendū.ꝓbādū.vel
opponēdum.vel ad reſpōdēdum ⁊ tūc optinet ꝙ no.in.d.
§.ois ar.C.qn̄ ꝓuo.nō eſt ne.l.i.i itiū.ſ.ꝙ ꝓnūtiet iudex
in vltima die termini,ita ꝙ ꝓpe ſero.vel ſtatim in veſpis.
vt cum certum eſt eum venire nō poſſe ar.ĩ.de ver.ob.l.
cū ita ſtipulat⁹ ſim a pculo ⁊.l.liber homo in fi.ita dicit
glo.in.d.§.ois ſe vidiſſe ſuari de facto. Sed decretalis
aliter diſtinguit extra de off.dele.c.cōſuluit,hic ſubicio

ad declaratõnez secũdi dicti quo grit an dies cõparitõnis. seu quo cõpere debet, cõputet in termino, ad cuius declaratione tacite trãsitũ feci supra in ver. aut ordinat infra. Hoc autẽ circa dilatões cõputãdas. videt mihi iacobo de butri. de bononia, deo gratias.

Finis.

Tabula huius operis.